บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเพื่อศึกษาเชิงประเมินการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2529 นี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน

ตอนที่ 3 การปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ตอนที่ 4 ปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ วิธีการปฏิบัติ และปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ตอนที่ 7 วิธีการบริหารระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. วุฒิสูงสุดของครูและผู้บริหาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ร้อยละของวุฒิของครูและผู้บริหาร จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

ประเภทของบุคลากรและโรงเรียน / วุฒิ	ครู						ผู้บริหาร					
	รัฐบาล		เอกชน		รวม		รัฐบาล		เอกชน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	14	4.23	0	0	14	3.09	4	18.18	0	0	4	12.12
ปริญญาตรี	281	84.89	82	67.21	363	80.13	17	77.27	7	63.64	24	72.73
ต่ำกว่าปริญญาตรี	36	10.88	40	32.79	76	16.78	1	4.55	4	36.36	5	15.15
รวม	331	100.00	122	100.00	453	100.00	22	100.00	11	100.00	33	100.00

จากตารางที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ ครูและผู้บริหารในโรงเรียนรัฐบาลจะมีวุฒิสูงกว่าครูและผู้บริหารในโรงเรียนเอกชน เช่น ครูโรงเรียนรัฐบาลมีวุฒิปริญญาตรี ร้อยละ 84.89 ในขณะที่ครูโรงเรียนเอกชนมีวุฒิปริญญาตรีร้อยละ 67.21 ผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลมีวุฒิปริญญาตรีร้อยละ 77.27 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนเอกชนมีวุฒิปริญญาตรีร้อยละ 63.64 สำหรับครูและผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาโทนั้น จะมีอยู่บ้างในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนในโรงเรียนเอกชนนั้นไม่มีเลย

2. ประสบการณ์เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 5 ร้อยละของครูและผู้บริหารในการเรียนวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา

ประเภทของบุคลากรและโรงเรียน / ประสบการณ์	ครู						ผู้บริหาร					
	รัฐบาล		เอกชน		รวม		รัฐบาล		เอกชน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยเรียน	276	83.38	88	72.13	364	80.35	19	86.36	6	54.55	25	75.76
ไม่เคยเรียน	55	16.62	34	27.87	89	19.65	3	13.64	5	45.45	8	24.24
รวม	331	100.00	122	100.00	453	100.00	22	100.00	11	100.00	33	100.00

จากตารางที่ 5 ครูและผู้บริหารส่วนใหญ่เคยเรียนวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา แต่ร้อยละของครูและผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลที่เคยเรียนวิชานี้สูงกว่าร้อยละของครูและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่เคยเรียน จากตาราง ครูโรงเรียนรัฐบาลเคยเรียนร้อยละ 83.38 ส่วนครูโรงเรียนเอกชนเคยเรียนร้อยละ 80.35 ผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลเคยเรียนร้อยละ 86.36 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนเอกชนเคยเรียนเพียงร้อยละ 54.55

ตารางที่ 6 ร้อยละของครูและผู้บริหารในการอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

ประเภทของบุคลากรและโรงเรียน / ประสบการณ์	ครู						ผู้บริหาร					
	รัฐบาล		เอกชน		รวม		รัฐบาล		เอกชน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยอบรม	151	45.62	60	49.18	211	46.58	18	81.82	9	81.82	27	81.82
ไม่เคยอบรม	180	54.38	62	50.82	242	53.42	4	18.18	2	18.18	6	18.18
รวม	331	100.00	122	100.00	453	100.00	22	100.00	11	100.00	33	100.00

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าครูส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล (ร้อยละ 53.42) โดยร้อยละของครูโรงเรียนรัฐบาลที่ไม่เคยได้รับการอบรม (ร้อยละ 54.38) มีสูงกว่าร้อยละของครูโรงเรียนเอกชนที่ไม่เคยได้รับการอบรม (ร้อยละ 50.82) สำหรับผู้บริหารโรงเรียนทั้งสองประเภทนั้น ส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรม (ร้อยละ 81.82)

ตารางที่ 7 ร้อยละของครูที่อ่านระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ประเภทโรงเรียน / ประสบการณ์	รัฐบาล		เอกชน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยอ่าน	273	85.50	92	75.41	375	82.78
ไม่เคยอ่าน	48	14.50	30	24.59	78	17.22
รวม	331	100.00	122	100.00	453	100.00

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนทั้งสองประเภทเคยอ่านระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 แต่ครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละของการเคยอ่านสูงกว่าครูโรงเรียนเอกชนเล็กน้อย โดยครูโรงเรียนรัฐบาลเคยอ่านระเบียบร้อยละ 85.50 ส่วนครูโรงเรียนเอกชนเคยอ่านร้อยละ 82.78

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ร้อยละของครูที่ได้รับการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ประเภทโรงเรียน / ประสบการณ์	รัฐบาล		เอกชน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยได้รับการประชุมฯ	278	83.99	76	62.30	354	78.15
ไม่เคยได้รับการประชุมฯ	53	16.01	46	37.70	99	21.85
รวม	331	100.00	122	100.00	453	100.00

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนทั้งสองประเภทเคยได้รับการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 แต่ครูโรงเรียนรัฐบาล มีร้อยละของการได้รับการประชุมชี้แจงสูงกว่าครูโรงเรียนเอกชนเล็กน้อย โดยครูโรงเรียนรัฐบาลเคยได้รับการประชุมชี้แจงร้อยละ 83.99 ส่วนครูโรงเรียนเอกชนเคยได้รับการประชุมชี้แจงร้อยละ 78.15

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ระดับความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนความรู้ของครูตามเนื้อหาที่ทำการวัด จำแนกตามประเภทโรงเรียนและหมวดวิชา

หมวดวิชา	เนื้อหา / ประเภทโรงเรียน	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	ข้อสอบชนิดต่างๆ	การวิเคราะห์ข้อสอบ	ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ	รวม
วิทยาศาสตร์	รัฐบาล	61.00	52.66	63.22	51.91	66.43	60.49
	เอกชน	46.38	35.87	54.04	34.78	52.66	46.74
คณิตศาสตร์	รัฐบาล	62.96	49.07	58.73	54.44	66.05	59.39
	เอกชน	50.00	48.21	53.06	48.57	54.76	51.79
ภาษาต่างประเทศ	รัฐบาล	67.38	48.94	57.75	40.00	60.06	55.09
	เอกชน	49.12	36.84	48.87	42.11	52.05	46.99
พื้นฐานวิชาอาชีพ	รัฐบาล	43.75	44.79	51.19	34.58	55.32	47.84
	เอกชน	42.59	37.50	45.24	33.33	43.83	41.27
ภาษาไทย	รัฐบาล	65.83	55.00	63.93	36.50	63.06	57.68
	เอกชน	46.67	33.33	48.57	33.33	39.26	40.48
สังคมศึกษา	รัฐบาล	54.86	50.20	58.04	42.50	62.27	55.43
	เอกชน	46.30	37.50	49.21	30.00	45.68	42.66
พลานามัย	รัฐบาล	54.61	48.40	62.31	33.26	55.80	52.28
	เอกชน	37.77	53.33	52.38	44.00	48.89	48.33
รวม	รัฐบาล	58.51	50.00	59.17	42.30	61.33	55.47
	เอกชน	45.63	39.75	50.23	37.54	48.36	33.67

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณารายหมวดวิชาในโรงเรียนรัฐบาลพบว่าครูหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีระดับความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสูงกว่าครูในหมวดวิชาอื่น ๆ (ร้อยละ 60.49) ส่วนครูในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพมีระดับความรู้ต่ำสุด (ร้อยละ 47.84) ในโรงเรียนเอกชน ครูหมวดคณิตศาสตร์ มีระดับความรู้สูงกว่าครูในหมวดวิชาอื่น ๆ (ร้อยละ 51.79) ส่วนครูในหมวดวิชาภาษาไทย มีระดับความรู้ต่ำสุด (ร้อยละ 40.48) เมื่อพิจารณาตามเนื้อหาที่ทำการวัด โดยส่วนรวมพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลมีระดับความรู้สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชนทุกเรื่อง และเมื่อพิจารณาแยกตามหมวดวิชา พบว่ามีเพียงบางเนื้อหาเท่านั้นที่ครูโรงเรียนเอกชนมีความรู้สูงกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล คือความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ครูหมวดวิชาพลานามัยในโรงเรียนเอกชน มีระดับความรู้สูงกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล และความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบ ครูหมวดวิชาภาษาต่างประเทศในโรงเรียนเอกชนมีระดับความรู้สูงกว่าครูโรงเรียนรัฐบาลเช่นกัน

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่าครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีระดับความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนค่อนข้างต่ำ โดยที่ครูโรงเรียนรัฐบาลมีความรู้ร้อยละ 55.47 ส่วนครูโรงเรียนเอกชน ร้อยละ 33.67 ครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความรู้เรื่องการวิเคราะห์ข้อสอบน้อยกว่าเรื่องอื่น ๆ ที่ทำการวัด ครูโรงเรียนรัฐบาลมีความรู้ในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ดีกว่าเรื่องอื่น ๆ ส่วนครูโรงเรียนเอกชนมีความรู้เรื่องข้อสอบชนิดต่าง ๆ ดีกว่าเรื่องอื่น ๆ ที่ทำการวัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชน จำแนกตามหมวดวิชา

หมวดวิชา	โรงเรียนรัฐบาล			โรงเรียนเอกชน			t
	N	$\bar{X}$	SD	N	$\bar{X}$	SD	
วิทยาศาสตร์	47	16.87	3.79	23	13.09	4.10	3.82*
คณิตศาสตร์	54	16.63	4.04	14	14.71	4.39	1.55
ภาษาต่างประเทศ	47	15.28	4.18	19	13.16	4.89	1.77*
พื้นฐานวิชาอาชีพ	48	13.44	4.38	18	11.56	4.27	1.57
ภาษาไทย	40	16.08	4.07	15	11.33	5.38	3.52*
สังคมศึกษา	48	15.40	3.71	18	12.17	4.36	3.00*
พลานามัย	47	14.64	4.84	15	13.53	3.87	0.80
รวม	331	15.48	4.27	122	12.76	4.48	5.93*

* $p < .05$

หมายเหตุ

คะแนนเต็ม = 28 คะแนน

จากตารางที่ 10 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาและครูโรงเรียนเอกชน พบว่าในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ ภาษาไทย และสังคมศึกษา ครูโรงเรียนรัฐบาลมีความรู้สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชา พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลมีระดับความรู้สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนของครูโรงเรียนรัฐบาลในแต่ละหมวดวิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6	412.47	68.75	3.98	$p < .05$
ภายในกลุ่ม	324	5602.15	17.29		
รวม	330	6014.62			

จากตารางที่ 11 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนของครูหมวดวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนรัฐบาล โดยการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบภายหลัง (post-hoc comparison) โดยใช้วิธีการเชฟเฟ (Scheffe') พบว่าครูหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}$ = 16.67) และครูหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ($\bar{X}$ = 16.63) มีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ครูในสองหมวดวิชานี้มีระดับความรู้สูงกว่าครูในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ ($\bar{X}$ = 15.28) พื้นฐานวิชาอาชีพ ($\bar{X}$ = 13.44) ภาษาไทย ($\bar{X}$ =16.08) สังคมศึกษา ($\bar{X}$ =15.40 และหมวดวิชาพลานามัย ($\bar{X}$ = 14.64) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ของครูในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ พื้นฐานวิชาอาชีพ ภาษาไทย สังคมศึกษา และหมวดพลานามัย พบว่าครูในหมวดวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวมีระดับความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนของครูโรงเรียนเอกชนในแต่ละหมวดวิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6	130.89	21.81	1.09	$p > .05$
ภายในกลุ่ม	115	2299.22	19.99		
รวม	121	2430.11			

จากตารางที่ 12 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนของครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาต่าง ๆ คือ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}$ = 13.09) คณิตศาสตร์ ($\bar{X}$ = 14.71) ภาษาต่างประเทศ ($\bar{X}$ = 13.16) พื้นฐานวิชาอาชีพ ($\bar{X}$ = 11.56) ภาษาไทย ($\bar{X}$ = 11.33) สังคมศึกษา ($\bar{X}$ = 12.17) และหมวดวิชาพลานามัย ($\bar{X}$ = 13.53) พบว่าครูในหมวดวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวมีระดับความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 วิธีการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชน จำแนกตามหมวดวิชา

หมวดวิชา	โรงเรียนรัฐบาล			โรงเรียนเอกชน			t
	N	$\bar{X}$	SD	N	$\bar{X}$	SD	
วิทยาศาสตร์	47	48.96	5.59	23	47.91	7.79	0.64
คณิตศาสตร์	54	50.44	4.56	14	49.43	5.05	0.73
ภาษาต่างประเทศ	47	48.30	5.86	19	49.79	5.23	-0.96
พื้นฐานวิชาอาชีพ	48	48.06	5.00	18	48.00	3.55	0.05
ภาษาไทย	40	50.93	4.69	15	46.27	5.18	3.19*
สังคมศึกษา	48	49.00	5.81	18	49.22	4.82	-0.14
พลานามัย	47	48.19	5.87	15	44.47	7.97	1.96*
รวม	331	49.11	5.42	122	47.96	6.02	1.95*

$p < .05$

หมายเหตุ

คะแนนการปฏิบัติตามระเบียบมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน

จากตารางที่ 13 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างครูที่สอนในหมวดวิชาเดียวกัน พบว่าในหมวดวิชาภาษาไทยและหมวดวิชาพลานามัย ครูโรงเรียนรัฐบาลปฏิบัติตามระเบียบได้ถูกต้องมากกว่าครูโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในหมวดวิชาอื่น ๆ ที่เหลือ ครูโรงเรียนรัฐบาลปฏิบัติตามระเบียบได้ถูกต้องไม่มากกว่าครูโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชา พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ. 2529 ได้ถูกต้องมากกว่าครูโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูโรงเรียนรัฐบาลในหมวดวิชาต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6	352.92	58.82	2.04	$p > .05$
ภายในกลุ่ม	324	9327.94	28.79		
รวม	330	9680.86			

จากตารางที่ 14 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูโรงเรียนรัฐบาลในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}$ = 48.96) คณิตศาสตร์ ($\bar{X}$ = 50.44) ภาษาต่างประเทศ ($\bar{X}$ = 48.30) พื้นฐานวิชาอาชีพ ($\bar{X}$ = 48.06) ภาษาไทย ($\bar{X}$ = 50.93) สังคมศึกษา ($\bar{X}$ = 49.00) และหมวดวิชาพลานามัย ($\bar{X}$ = 48.19) พบว่าครูในหมวดวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวปฏิบัติตามระเบียบได้ถูกต้องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ผลการทดลองความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูโรงเรียนเอกชนในแต่ละหมวดวิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6	348.60	58.10	1.66	$p > .05$
ภายในกลุ่ม	115	4032.19	35.06		
รวม	121	4380.80			

จากตารางที่ 15 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}$ = 47.91) คณิตศาสตร์ ($\bar{X}$ = 49.43) ภาษาต่างประเทศ ($\bar{X}$ = 49.79) พื้นฐานวิชาอาชีพ ($\bar{X}$ = 48.00) ภาษาไทย ($\bar{X}$ = 46.27) สังคมศึกษา ($\bar{X}$ = 49.22) และหมวดวิชาพลานามัย ($\bar{X}$ = 44.47) พบว่าครูในหมวดวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวปฏิบัติตามระเบียบได้ถูกต้องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ร้อยละของการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ. 2529 ก่อนดำเนินการสอนของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาต่าง ๆ

การปฏิบัติ	วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาต่างประเทศ		พื้นฐานวิชาอาชีพ		ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พลานามัย		รวม	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
1. การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนสอน																
เขียนทุกบท	95.74	78.26	96.30	85.71	65.96	68.42	79.17	83.33	90.00	60.00	87.50	72.22	87.23	73.33	86.10	74.59
เขียนเป็นบางบท	4.26	13.04	3.70	14.29	27.66	31.58	18.75	16.67	7.50	33.33	8.33	27.28	10.64	6.67	11.48	20.49
ไม่ได้เขียน	0.00	8.70	0.00	0.00	6.38	0.00	2.08	0.00	2.50	6.67	4.17	0.00	2.13	20.00	2.42	4.92
2. การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้																
เขียนอย่างละเอียดชัดเจนทุกบท	76.60	47.62	85.18	57.14	40.91	31.58	36.17	27.78	58.97	21.43	54.35	38.89	45.65	50.00	57.59	38.79
เขียนอย่างละเอียดเป็นบางบท	8.51	19.05	5.56	14.29	11.36	31.58	29.79	44.44	12.82	21.43	15.22	16.67	26.09	8.33	15.48	23.28
เขียนอย่างคร่าว ๆ พอเข้าใจเอง	14.89	33.33	9.26	28.57	47.73	36.84	34.04	27.78	28.81	57.14	30.43	44.44	28.26	41.67	26.93	37.93
3. การบอกกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ (เช่น สอบกี่ครั้ง มีงานที่ต้องทำส่งกี่ชิ้น)																
บอกทุกครั้ง	80.85	69.57	81.48	57.14	76.60	57.89	79.17	72.22	82.50	53.33	77.09	77.78	76.60	53.33	79.15	63.93
บอกเป็นบางครั้ง	19.15	30.43	18.52	42.86	23.40	42.11	20.83	27.78	15.00	40.00	20.83	22.22	23.40	40.00	20.25	34.43
ไม่ได้บอก	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	2.50	6.67	2.08	0.00	0.00	6.67	0.60	1.64
4. การบอกจุดประสงค์การเรียนรู้																
บอกให้ทราบทุกบทเรียน	93.62	73.91	94.44	78.57	65.96	43.37	70.83	66.67	77.50	60.00	83.34	77.78	80.85	73.34	81.27	68.03
บอกให้ทราบเป็นบางบท	6.38	26.09	5.56	14.29	27.66	52.63	27.09	33.33	22.50	40.00	14.58	22.22	12.77	13.33	16.31	24.51
ไม่ได้บอก	0.00	0.00	0.00	7.14	6.38	0.00	2.08	0.00	0.00	0.00	2.08	0.00	6.38	13.33	2.42	2.46

ตารางที่ 16 (ต่อ)

การปฏิบัติ	วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาต่างประเทศ		พื้นฐานวิชาอาชีพ		ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พลานามัย		รวม	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
5. การบอกเกณฑ์ขั้นต่ำของการสอบผ่านในแต่ละรายวิชาที่สอน																
บอกทุกรายวิชา	93.62	82.61	94.44	85.17	95.74	100.00	91.67	88.89	90.00	73.33	97.92	88.89	89.36	86.67	93.35	86.89
บอกเป็นรายวิชา	4.26	17.39	3.70	14.29	2.13	0.00	8.33	11.11	5.00	26.67	2.08	11.11	8.51	13.33	4.83	13.11
ไม่ได้บอก	2.12	0.00	1.86	0.00	2.13	0.00	0.00	0.00	5.00	0.00	0.00	0.00	2.13	0.00	1.82	0.00
6. การประเมินผลก่อนเรียน																
ประเมินผลทุกครั้ง	14.89	26.09	11.11	21.43	23.41	10.53	14.58	22.22	20.00	13.33	20.83	22.22	12.77	6.67	16.62	18.03
ประเมินผลเป็นบางครั้ง	53.19	65.22	59.26	78.57	61.70	89.47	68.75	66.67	62.00	80.00	64.58	72.22	57.45	73.33	61.03	74.59
ไม่ได้ประเมินผล	31.92	8.69	29.63	0.00	14.89	0.00	16.67	11.11	17.50	6.67	14.59	5.56	29.78	20.00	22.35	7.38
7.* วิธีที่ใช้ประเมินผลก่อนเรียน																
การสังเกต	31.25	42.86	34.21	21.43	30.00	21.05	17.50	37.50	36.36	42.86	31.71	23.53	42.42	58.33	31.52	34.51
การทำแบบสอบ	50.00	66.67	50.00	57.14	82.50	42.11	42.50	18.75	66.67	28.57	60.98	29.41	42.42	33.33	38.97	40.71
ตอบคำถามปากเปล่า	75.00	66.67	78.95	64.29	62.50	68.42	75.00	83.33	75.76	85.71	78.05	70.59	57.58	41.67	71.98	70.80
การปฏิบัติ	3.13	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	6.25	3.03	0.00	0.00	0.00	9.09	0.00	1.95	1.00
ตอบแบบสอบถาม	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	2.50	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.39	0.00
ทำแบบฝึกหัด	3.13	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	7.33	0.00	0.00	0.00	1.56	0.00

ตารางที่ 16 (ต่อ)

การปฏิบัติ	วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาต่างประเทศ		พื้นฐานวิชาอาชีพ		ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พลานามัย		รวม	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
8. การสอนซ่อมเสริมหลังการประเมินผลก่อนเรียน																
สอนทุกครั้ง	21.87	38.10	15.79	21.43	22.50	31.58	22.50	12.50	21.21	21.43	21.95	17.65	15.15	16.67	20.62	23.89
สอนเป็นบางครั้ง	65.63	38.10	76.32	71.43	70.00	47.37	55.00	68.75	63.64	57.14	60.98	52.94	66.67	58.33	64.98	54.87
ไม่ได้สอน	12.50	23.80	7.89	7.14	7.50	21.05	22.50	18.75	15.15	21.43	17.07	29.41	18.18	25.00	14.40	21.24
9.* วิธีที่ใช้สอนซ่อมเสริม																
สอนพร้อมกันในห้อง	64.29	43.75	74.29	61.54	59.46	60.00	64.52	53.85	60.71	45.45	67.65	66.67	59.26	33.33	64.55	52.81
สอนเป็นการส่วนตัว	14.29	25.00	11.43	23.08	32.43	13.33	16.13	15.38	35.71	27.27	14.71	16.67	11.11	22.22	19.09	20.22
สอนเป็นกลุ่มย่อย	60.71	62.50	42.86	46.15	70.27	40.00	29.03	53.85	57.14	72.72	50.00	33.33	74.07	55.56	54.55	51.69
ให้ทำแบบฝึกหัด	3.57	0.00	2.86	0.00	0.00	0.00	3.26	7.69	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.36	1.12

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 16 เมื่อพิจารณาร้อยละของการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ก่อนดำเนินการสอนจำแนกตามรายข้อของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาต่าง ๆ พบว่า

1. การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนสอน ครูทุกหมวดวิชาในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนสอนทุกบท ส่วนครูที่ไม่ได้เขียนมีอยู่บ้างจำนวนเล็กน้อย เช่น ในหมวดวิชาพลานามัย ครูโรงเรียนรัฐบาลไม่ได้เขียนร้อยละ 2.13 ครูโรงเรียนเอกชนไม่ได้เขียนร้อยละ 20.00 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชา พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละของการเขียนทุกบท (ร้อยละ 86.10) สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 74.59) และมีร้อยละของการไม่เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ (ร้อยละ 2.42) ต่ำกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 4.92)

2. วิธีการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ครูโรงเรียนรัฐบาลทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างละเอียดยิบเจนทุกบท ส่วนครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ ภาษาไทย และหมวดวิชาสังคมศึกษา ส่วนใหญ่เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างคร่าว ๆ พอเข้าใจเอง ครูหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพส่วนใหญ่เขียนอย่างละเอียดเป็นบางบท มีเพียงครูในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และพลานามัยเท่านั้นที่เขียนอย่างละเอียดยิบเจนทุกบท เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างละเอียดยิบเจนทุกบท (ร้อยละ 57.59) ส่วนครูโรงเรียนเอกชนนั้นมีร้อยละของการเขียนอย่างละเอียดยิบเจนทุกบท (ร้อยละ 38.79) และเขียนอย่างคร่าว ๆ พอเข้าใจเอง (ร้อยละ 37.93) ในอัตราส่วนที่พอ ๆ กัน

3. การบอกกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติในรายวิชาที่สอน เช่น สอบกี่ครั้ง มีงานต้องทำกี่ชิ้น ครูทุกหมวดวิชาในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่บอกให้นักเรียนทราบทุกครั้ง ส่วนครูที่ไม่ได้บอกมีอยู่บ้างจำนวนเล็กน้อย เช่น ครูหมวดวิชาสังคมศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 2.08) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละของการบอกทุกครั้ง (ร้อยละ 79.15) สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 63.93) และมีร้อยละของการไม่ได้บอก (ร้อยละ 0.60) ต่ำกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 1.64)

4. การบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบก่อนสอน ครูโรงเรียนรัฐบาลทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบทุกบทเรียน ส่วนในโรงเรียนเอกชน ครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบทุกบท ยกเว้นครูในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบเป็นบางบท เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบทุกบทเรียน โดยที่ครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละของการบอกให้นักเรียนทราบทุกบทเรียน (ร้อยละ 81.27) สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 68.03) แต่มีร้อยละของการไม่ได้บอก (ร้อยละ 2.42) ใกล้เคียงกับครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 2.46)

5. การบอกเกณฑ์ขั้นต่ำของการสอบผ่านในแต่ละรายวิชาที่สอน ครูทุกหมวดวิชาในโรงเรียนทั้งสองประเภท ส่วนใหญ่บอกเกณฑ์ขั้นต่ำของการสอบผ่านให้นักเรียนทราบทุกรายวิชา ส่วนครูที่ไม่ได้บอกมีอยู่บ้างจำนวนเล็กน้อยเฉพาะในโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งได้แก่ครูในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย และพลานามัย เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละของการบอกเกณฑ์ขั้นต่ำให้นักเรียนทราบทุกรายวิชา (ร้อยละ 93.35) สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 86.89)

6. การประเมินผลก่อนเรียน ครูทุกหมวดวิชาในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่ประเมินผลก่อนเรียนเป็นบางครั้ง ส่วนครูที่ไม่ได้ประเมินผลก่อนเรียนมีจำนวนค่อนข้างสูงในโรงเรียนรัฐบาล เช่น ครูในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 31.92) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละของการประเมินผลก่อนเรียนเป็นบางครั้ง (ร้อยละ 61.03) ต่ำกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 74.59) แต่มีร้อยละของการไม่ได้ประเมินผล (ร้อยละ 22.35) สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 7.38)

7. วิธีที่ใช้ในการประเมินผลก่อนเรียน ในโรงเรียนรัฐบาลครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ประเมินผลก่อนเรียน โดยให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่า ยกเว้นครูหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่ประเมินผลโดยให้นักเรียนทำแบบสอบ ส่วนในโรงเรียนเอกชน ครูในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ พื้นฐานวิชาอาชีพ ภาษาไทย และสังคมศึกษา ส่วนใหญ่ประเมินผลก่อนเรียนโดยให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่าเช่นกัน ครูหมวดวิชาพลานามัย ส่วนใหญ่

ประเมินผลก่อนเรียนโดยการสังเกต ครูหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ประเมินผลก่อนเรียนโดยให้นักเรียนทำแบบลอบและตอบคำถามปากเปล่า เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ประเมินผลก่อนเรียนโดยให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่า วิธีที่ใช้รองลงมาคือให้นักเรียนทำแบบลอบ

8. การสอนซ่อมเสริมภายหลังจากการประเมินผลก่อนเรียน ในโรงเรียนรัฐบาลครูทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ สอนซ่อมเสริมเป็นบางครั้ง ในโรงเรียนเอกชน ครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่สอนซ่อมเสริมเป็นบางครั้ง ยกเว้นครูในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนซ่อมเสริมทุกครั้ง และสอนบางครั้งในอัตราส่วนที่พอ ๆ กัน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่สอนซ่อมเสริมภายหลังจากการประเมินผลก่อนเรียนเพียงบางครั้ง ครูโรงเรียนเอกชนมีร้อยละของการไม่ได้สอน (ร้อยละ 21.24) สูงกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 14.40)

9. วิธีที่ใช้สอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนรัฐบาลครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนพร้อมกันในห้อง ยกเว้นครูในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศและหมวดวิชาพลานามัย ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนเป็นกลุ่มย่อย ในโรงเรียนเอกชนครูในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ และสังคมศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนพร้อมกันในห้อง ครูในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และพลานามัย ส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนเป็นกลุ่มย่อย ส่วนครูในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนพร้อมกันในห้อง และสอนเป็นกลุ่มย่อยในอัตราส่วนที่พอ ๆ กัน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาพบว่า วิธีการสอนซ่อมเสริมภายหลังจากการประเมินผลก่อนเรียนที่ครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนใช้ปฏิบัติ คือสอนพร้อมกันในห้อง วิธีการที่ใช้รองลงมาคือสอนเป็นกลุ่มย่อย

ตารางที่ 17 ร้อยละของการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ. 2529 ระหว่างที่ดำเนินการสอนของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาต่าง ๆ

การปฏิบัติ	วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาต่างประเทศ		พื้นฐานวิชาอาชีพ		ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พลานามัย		รวม	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
1. การพิจารณาจุดประสงค์ที่จะทำการประเมินว่าเป็นพฤติกรรมระดับใด																
พิจารณาทุกจุดประสงค์	42.55	39.13	38.89	42.86	38.30	42.11	43.75	27.78	60.00	46.67	45.83	38.88	42.55	26.67	44.11	37.70
พิจารณาเป็นบางจุดประสงค์	48.94	60.87	51.85	42.86	48.94	57.89	54.17	66.67	37.50	53.33	43.75	55.56	53.19	60.00	48.64	57.38
ไม่ได้พิจารณา	8.51	0.00	9.26	14.28	12.76	0.00	2.08	5.55	2.50	0.00	10.42	5.56	4.26	13.33	7.25	4.92
2.* ระดับพฤติกรรมที่ทำการประเมินผล																
ความรู้ความจำ	95.74	78.26	85.19	78.57	78.72	73.68	77.08	50.00	95.00	66.67	89.58	66.67	65.96	53.33	83.69	67.21
ความเข้าใจ	97.87	91.30	94.44	92.86	97.87	78.94	83.33	72.22	87.50	73.33	81.25	66.67	78.72	86.67	88.82	80.33
การนำไปใช้	95.74	91.30	92.60	57.14	91.49	52.63	89.58	61.11	92.50	80.00	79.17	66.67	97.87	86.67	91.24	75.41
การวิเคราะห์	61.70	65.22	50.00	28.57	53.32	31.58	31.25	38.89	82.50	53.33	64.58	44.44	29.79	26.67	52.87	42.62
การสังเคราะห์	34.04	26.09	11.11	14.29	10.64	5.26	12.50	5.56	50.00	0.00	20.83	16.67	10.64	6.67	10.54	11.48
การประเมินค่า	34.04	26.09	14.81	14.29	6.38	5.26	18.75	11.11	55.00	33.33	35.42	11.11	17.02	13.33	22.05	16.39
3. การพิจารณาจุดประสงค์ว่าควรใช้เครื่องมือวัดผลใด																
พิจารณาทุกจุดประสงค์	48.94	43.48	53.70	50.00	78.72	57.90	52.08	22.22	62.50	40.00	54.16	61.11	57.45	26.67	58.01	43.44
พิจารณาเป็นบางจุดประสงค์	44.68	47.83	38.89	42.86	21.28	36.84	41.67	77.78	37.50	60.00	41.67	38.89	40.43	66.66	38.07	52.46
ไม่ได้พิจารณา	6.38	8.69	7.41	7.14	0.00	5.26	6.25	0.00	0.00	0.00	4.17	0.00	2.12	6.67	3.92	4.10

ตารางที่ 17 (ต่อ)

การปฏิบัติ	วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาต่างประเทศ		พื้นฐานวิชาอาชีพ		ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พลานามัย		รวม	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
4. การวัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน																
วัดและประเมินผลทุกจุดประสงค์	53.19	39.13	72.22	50.00	53.19	52.63	33.33	38.89	75.00	53.33	62.50	33.33	55.32	46.67	57.70	44.26
วัดและประเมินผลเพียงบางจุดประสงค์	46.81	56.52	27.78	50.00	44.68	47.37	66.67	55.56	25.00	46.67	37.50	66.67	42.55	46.67	41.70	53.28
ไม่ได้วัดและประเมินผล	0.00	4.35	0.00	0.00	2.13	0.00	0.00	5.55	0.00	0.00	0.00	0.00	2.13	6.66	0.60	2.46
5.* วัดและประเมินผลจาก																
การตรวจแบบฝึกหัด	78.82	72.73	75.93	92.86	93.48	68.42	39.58	47.06	77.50	93.33	75.00	77.78	21.74	50.00	65.96	69.67
การทดสอบ	91.49	81.82	94.44	85.71	95.65	68.42	83.58	76.47	92.50	66.67	93.75	44.44	93.48	78.57	94.22	73.77
การอภิปรายซักถามระหว่างเรียน	63.83	86.36	59.26	71.43	63.04	42.11	41.67	58.82	65.00	73.33	47.92	38.89	36.96	57.14	53.80	59.84
งานที่มอบหมาย	2.13	4.54	1.85	0.00	6.52	0.00	10.42	5.88	7.50	0.00	6.25	0.00	0.00	0.00	4.26	1.64
การปฏิบัติ	2.13	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	14.58	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	8.69	0.00	3.34	0.00
อื่นๆ	0.00	0.00	1.85	0.00	0.00	0.00	4.17	0.00	0.00	0.00	6.25	0.00	2.17	0.00	2.74	0.00
6. การสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ไม่บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้																
สอนทุกครั้ง	14.89	31.82	22.22	35.71	26.09	26.31	29.17	17.65	27.50	20.00	33.33	38.89	26.09	14.29	25.53	26.05
สอนเป็นบางครั้ง	70.21	63.64	64.81	64.29	63.04	63.16	60.42	76.47	62.50	60.00	52.09	50.00	52.17	50.00	60.79	62.19
ไม่ได้สอน	14.90	4.54	12.97	0.00	10.87	10.53	10.42	5.88	10.00	20.00	14.58	11.11	21.74	35.71	13.68	11.76

ตารางที่ 17 (ต่อ)

การปฏิบัติ	วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาต่างประเทศ		พื้นฐานวิชาอาชีพ		ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พลานามัย		รวม	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
7. วิธีการสอนซ่อมเสริมที่ใช้หลังจากประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน																
สอนพร้อมกันในห้อง	52.50	57.14	59.57	35.71	56.10	47.06	39.53	56.25	50.00	41.67	48.78	56.25	38.89	44.44	49.65	43.70
สอนเป็นกลุ่มย่อย	70.00	71.43	65.96	57.14	63.41	52.94	60.47	43.75	66.67	58.33	63.41	43.75	72.22	66.67	65.85	50.42
สอนเป็นการส่วนตัว	22.50	28.57	27.66	28.57	29.27	17.65	20.93	37.50	27.78	33.33	21.95	6.25	11.11	33.33	23.24	21.01
ให้นักเรียนที่เรียนเก่งสอน	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	2.78	0.00	1.76	21.84
8. การปรับคะแนนให้หลังจากสอนซ่อมเสริม																
ปรับคะแนนให้ทุกจุดประสงค์ที่ผ่าน	20.00	14.29	12.77	35.71	34.15	58.82	41.86	31.25	30.56	25.00	39.02	43.75	44.44	55.56	31.69	36.19
ปรับคะแนนให้บางจุดประสงค์ที่ผ่าน	30.00	52.38	19.15	35.71	26.83	23.53	25.58	56.25	30.56	66.67	31.71	43.75	25.00	33.33	26.41	44.76
ไม่ได้ปรับคะแนนให้	50.00	33.33	68.08	28.58	39.02	17.65	32.56	12.50	38.88	8.33	29.27	12.50	30.56	11.11	41.90	19.05
9. การวัดและประเมินผลระหว่างภาคตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด																
วัดและประเมินผลตามทุกจุดประสงค์	72.34	69.57	88.89	78.57	78.72	68.42	60.42	66.67	95.00	66.67	79.17	77.78	70.21	60.00	77.64	69.67
วัดและประเมินผลตามบางจุดประสงค์	23.40	21.74	11.11	21.43	17.02	31.58	37.50	27.78	5.00	26.67	14.58	22.22	25.53	33.33	19.34	26.23
วัดและประเมินผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งเอง	4.26	8.69	0.00	0.00	4.26	0.00	2.08	5.55	0.00	6.66	6.25	0.00	4.26	6.67	3.02	4.10
10. การบอกผลการประเมินผลแก่นักเรียน																
บอกทุกครั้ง	93.26	73.91	98.15	64.29	95.74	94.74	85.42	100.00	97.50	6.67	91.67	94.44	89.36	66.67	93.05	81.15
บอกเป็นบางครั้ง	4.25	17.39	1.85	35.71	4.26	5.26	14.58	0.00	2.50	26.67	8.33	5.56	10.64	20.00	6.65	14.75
ไม่ได้บอก	2.13	8.70	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	6.66	0.00	0.00	0.00	13.33	0.30	4.10

ตารางที่ 17 (ต่อ)

การปฏิบัติ	วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาต่างประเทศ		พื้นฐานวิชาอาชีพ		ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พลานามัย		รวม	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
11. การสอนซ่อมเสริมหลังการประเมินผลระหว่างภาค																
สอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	53.19	73.91	66.67	78.57	74.47	73.68	70.83	77.78	70.00	46.67	68.75	77.78	65.96	60.00	67.07	70.49
สอนซ่อมเสริมทุกจุดประสงค์ที่ประเมินผล	21.28	4.35	11.11	0.00	6.38	21.06	8.33	11.11	17.50	20.00	8.33	11.11	6.38	13.33	11.18	11.48
ไม่ได้สอนซ่อมเสริม	25.23	21.74	22.22	21.43	19.15	5.26	20.84	11.11	12.50	33.33	22.92	11.11	27.66	26.67	21.75	18.03
12. วิธีที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริมหลังการประเมินผลระหว่างภาค																
สอนพร้อมกันในห้อง	45.71	38.89	52.38	45.46	60.53	66.67	44.74	25.00	37.14	40.00	32.43	56.25	32.35	18.18	44.02	43.00
สอนเป็นกลุ่มย่อย	57.14	83.33	66.67	63.64	68.42	44.44	60.53	68.75	71.43	80.00	64.86	43.75	67.65	90.91	62.32	66.00
สอนเป็นการส่วนตัว	25.71	16.67	33.33	27.28	21.05	11.11	21.05	18.75	25.71	30.00	13.51	0.00	17.65	9.09	20.85	15.00
ให้ศึกษาด้วยตนเอง	2.86	5.56	0.00	0.00	2.63	0.00	2.63	0.00	0.00	0.00	2.70	0.00	0.00	0.00	1.16	1.00
ให้นักเรียนที่เรียนเก่งสอน	0.00	0.00	4.76	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.77	0.00
13. จำนวนครั้งที่ให้นักเรียนสอบแก้ตัว																
1 ครั้ง	42.55	21.74	59.26	42.86	48.93	36.84	47.92	38.89	47.50	33.33	52.08	33.33	44.68	53.33	49.24	36.07
2 ครั้ง	53.19	69.57	38.89	50.00	44.68	57.89	45.83	55.56	47.50	66.67	43.75	61.11	42.55	40.00	45.02	58.20
3 ครั้ง	4.26	0.00	0.00	7.14	4.26	5.27	4.17	5.55	2.50	0.00	0.00	5.56	8.51	6.67	3.32	4.10
ไม่ได้จัดให้สอบ	0.00	8.69	1.85	0.00	2.13	0.00	2.08	0.00	2.50	0.00	4.17	0.00	4.26	0.00	2.42	1.63

ตารางที่ 17 (ต่อ)

การปฏิบัติ	วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาต่างประเทศ		พื้นฐานวิชาอาชีพ		ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พลานามัย		รวม	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
14. การประเมินพฤติกรรมด้านจิตพิสัย																
ประเมินผลทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	44.68	60.87	38.89	57.14	46.81	57.89	54.17	33.33	65.00	66.67	56.25	61.11	63.83	33.33	52.27	53.28
ประเมินผลเป็นบางครั้ง	51.06	26.09	57.41	42.86	46.81	42.11	45.83	61.11	35.00	33.33	43.75	38.89	36.17	53.33	45.62	41.80
ไม่ได้ประเมินผล	4.26	13.04	3.70	0.00	6.38	0.00	0.00	5.56	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	13.34	2.11	4.92
15.* วิธีที่ใช้ประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย																
ใช้แบบสอบ	6.67	10.00	5.77	14.29	9.10	0.00	4.17	5.88	7.50	13.33	10.42	0.00	2.13	7.69	6.48	6.90
ใช้การสังเกต	91.11	85.00	96.15	71.42	95.45	94.74	95.83	94.12	95.00	100.00	93.75	88.89	95.74	92.31	94.75	91.38
ใช้แบบสำรวจรายการ	8.89	10.00	11.54	14.29	6.81	5.26	4.17	11.76	15.00	6.67	12.50	5.55	6.38	0.00	9.26	17.24
16. การปรับแก้พฤติกรรมด้านจิตพิสัยที่ไม่เหมาะสม																
ปรับแก้ทุกครั้งที่พบ	53.33	60.00	36.54	57.14	50.00	63.16	56.25	64.71	62.50	46.67	60.42	55.56	59.57	69.23	53.70	59.48
ปรับแก้เป็นบางครั้ง	44.45	40.00	61.54	42.86	47.73	36.84	43.75	35.29	35.00	53.33	39.58	38.89	40.43	30.77	45.07	39.66
ไม่ได้ปรับแก้	2.22	0.00	1.92	0.00	2.27	0.00	0.00	0.00	2.50	0.00	0.00	5.55	0.00	0.00	1.23	0.86

หมายเหตุ *ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 17 เมื่อพิจารณาร้อยละของการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างที่ดำเนินการสอน จำแนกตามรายข้อของครูโรงเรียนรัฐบาล และครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาต่าง ๆ พบว่า

1. การพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะทำการประเมินว่าเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับใด ในโรงเรียนรัฐบาล ครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่พิจารณาเป็นบางจุดประสงค์ ยกเว้นครูในหมวดวิชาภาษาไทย และสังคมศึกษา ที่ส่วนใหญ่พิจารณาทุกจุดประสงค์ ในโรงเรียนเอกชนครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่พิจารณาเป็นบางจุดประสงค์เช่นกัน ยกเว้นครูในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งส่วนใหญ่พิจารณาทุกจุดประสงค์และพิจารณาเป็นบางจุดประสงค์ ในอัตราส่วนที่พอ ๆ กัน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาพบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จะพิจารณาจุดประสงค์ที่จะทำการประเมินเพียงบางจุดประสงค์เท่านั้น สำหรับการพิจารณาทุกจุดประสงค์นั้น ครูโรงเรียนรัฐบาลจะมีร้อยละของการพิจารณาสูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 44.11 และ 37.70 ตามลำดับ)

2. ระดับของพฤติกรรมที่ใช้ในการประเมินผลในโรงเรียนรัฐบาล ครูหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่ประเมินผลในระดับความเข้าใจ ครูในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ และพลานามัยส่วนใหญ่ประเมินผลในระดับการนำไปใช้ ส่วนครูในหมวดวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา ส่วนใหญ่ประเมินผลในระดับความรู้ความจำ ในโรงเรียนเอกชน ครูในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ และพื้นฐานวิชาอาชีพส่วนใหญ่ประเมินผลในระดับความเข้าใจ ครูในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์และพลานามัยส่วนใหญ่ประเมินผลในระดับความเข้าใจ และการนำไปใช้ในอัตราส่วนที่พอ ๆ กัน ครูหมวดวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่ประเมินผลในระดับการนำไปใช้ ส่วนครูในหมวดวิชาสังคมศึกษาประเมินผลในระดับความรู้ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ในอัตราส่วนที่พอ ๆ กัน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาพบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่ประเมินผลพฤติกรรมในระดับการนำไปใช้ ระดับของพฤติกรรมที่ครูประเมินผลน้อยที่สุด คือ ระดับการสังเคราะห์ สำหรับในโรงเรียนเอกชน ระดับของพฤติกรรมที่ครูส่วนใหญ่ประเมินผล คือระดับความเข้าใจ ที่ประเมินผลน้อยที่สุดคือ ระดับการสังเคราะห์เช่นกัน

3. การพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ว่าควรจะใช้เครื่องมือชนิดใดในการวัดผล ในโรงเรียนรัฐบาลครูทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่พิจารณาทุกจุดประสงค์ ในโรงเรียนเอกชนครูในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ พื้นฐานวิชาอาชีพ ภาษาไทย และพลานามัยส่วนใหญ่พิจารณาทุกจุดประสงค์ ครูในหมวดวิชาที่เหลืออีกสามหมวดวิชา ส่วนใหญ่พิจารณาเป็นบางจุดประสงค์ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่จะพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ทุกจุดประสงค์ (ร้อยละ 58.01) แต่ครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จะพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้เพียงบางจุดประสงค์เท่านั้น (ร้อยละ 52.46) ส่วนครูที่ไม่ได้พิจารณาจุดประสงค์มีอัตราส่วนใกล้เคียงกัน (รัฐบาลร้อยละ 3.92 เอกชนร้อยละ 4.10)

4. การวัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ครูโรงเรียนรัฐบาลเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่วัดและประเมินทุกจุดประสงค์ ยกเว้นครูหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพที่ส่วนใหญ่วัดและประเมินผลเพียงบางจุดประสงค์ ส่วนในโรงเรียนเอกชนครูในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ส่วนใหญ่วัดและประเมินผลทุกจุดประสงค์ ครูในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ พื้นฐานวิชาอาชีพและสังคมศึกษา ส่วนใหญ่วัดและประเมินผลเพียงบางจุดประสงค์ ครูหมวดวิชาคณิตศาสตร์ และพลานามัย ส่วนใหญ่วัดและประเมินผลทุกจุดประสงค์ และประเมินผลเพียงบางจุดประสงค์ ในอัตราส่วนที่พอ ๆ กัน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจากทุกหมวดวิชาพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่วัดและประเมินผลทุกจุดประสงค์ (ร้อยละ 57.70) แต่ครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่วัดและประเมินผลเพียงบางจุดประสงค์ (ร้อยละ 53.28) สำหรับครูที่ไม่ได้ทำการวัดและประเมินผล ครูโรงเรียนเอกชนมีร้อยละ 2.46 ส่วนครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 0.60

5. การวัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ครูโรงเรียนรัฐบาลทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่วัดและประเมินผลโดยการทดสอบ ในโรงเรียนเอกชนครูหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่วัดและประเมินผลจากการอภิปรายซักถามระหว่างเรียน ครูในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย และสังคมศึกษาส่วนใหญ่วัดและประเมินผลจากการตรวจแบบฝึกหัด ครูในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ และหมวดวิชาพลานามัยส่วนใหญ่วัดและประเมินผลจากการทดสอบ ส่วนครูในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่วัดและประเมินผลโดยการทดสอบ และการตรวจแบบฝึกหัด เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ส่วนใหญ่ครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทวัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนโดยใช้การทดสอบ โดยครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่ใช้วิธีทดสอบมากกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 94.22 และร้อยละ 73.77 ตามลำดับ)

6. การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ไม่บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้หลังจากการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนครูทุกหมวดวิชาในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่สอนซ่อมเสริมเป็นบางครั้ง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละของการไม่สอนซ่อมเสริม (ร้อยละ 13.68) สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (11.76)

7. วิธีการสอนซ่อมเสริม ครูโรงเรียนรัฐบาลทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนเป็นกลุ่มย่อย ในโรงเรียนเอกชนครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนเป็นกลุ่มย่อย ยกเว้นครูในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ และสังคมศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนพร้อมกันในห้อง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า วิธีการสอนซ่อมเสริมหลังจากการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนทั้งสองประเภทใช้วิธีสอนเป็นกลุ่มย่อย (รัฐบาลร้อยละ 65.85 เอกชนร้อยละ 50.42)

8. การปรับคะแนนจุดประสงค์หลังการสอนซ่อมเสริม ครูโรงเรียนรัฐบาลเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ไม่ได้ปรับคะแนนให้ ยกเว้นครูในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สังคมศึกษา และหมวดวิชาพลานามัย ซึ่งส่วนใหญ่ปรับคะแนนให้ทุกจุดประสงค์ ในโรงเรียนเอกชน ครูในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ พื้นฐานวิชาอาชีพ และภาษาไทย ส่วนใหญ่ปรับคะแนนให้ในบางจุดประสงค์ที่ผ่าน ครูในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ และพลานามัย ส่วนใหญ่ปรับคะแนนให้ในทุกจุดประสงค์ที่ผ่าน ครูในหมวดวิชาคณิตศาสตร์และหมวดวิชาสังคมศึกษาส่วนใหญ่ปรับคะแนนให้ทุกจุดประสงค์ และปรับให้ในบางจุดประสงค์ในอัตราส่วนที่พอ ๆ กัน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่ไม่ได้ปรับคะแนนให้ (ร้อยละ 41.90) แต่ครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ปรับคะแนนให้ในบางจุดประสงค์ (ร้อยละ 44.76)

9. การวัดและประเมินผลระหว่างภาคเรียน ตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด ครูทุกหมวดวิชาในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่วัดและประเมินผลตามทุกจุดประสงค์ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละของการวัดและประเมินผลตามทุกจุดประสงค์ (ร้อยละ 77.64) สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 69.67) ส่วนครูที่ไม่ได้วัดและประเมินผลตามจุดประสงค์ของกลุ่มโรงเรียนกำหนดมีบ้างจำนวนเล็กน้อย โดยครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 3.02 ครูโรงเรียนเอกชนมีร้อยละ 4.10

10. การบอกผลประเมินผลแก่นักเรียน ครูทุกหมวดวิชาในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่บอกผลการประเมินผลให้นักเรียนทราบทุกครั้ง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละในการบอกทุกครั้ง (ร้อยละ 93.05) สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 81.15) สำหรับครูที่ไม่ได้บอกผลการประเมินผลให้นักเรียนทราบมีบ้างจำนวนเล็กน้อย โดยครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 0.30 ครูโรงเรียนเอกชนมีร้อยละ 4.10

11. การสอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลระหว่างภาค ครูทุกหมวดวิชาในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่สอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ร้อยละของครูที่ไม่สอนซ่อมเสริมของครูโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 21.75) สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 18.03)

12. การสอนซ่อมเสริมภายหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียน ครูโรงเรียนรัฐบาลทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนเป็นกลุ่มย่อย สำหรับในโรงเรียนเอกชนครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนเป็นกลุ่มย่อยเช่นเดียวกัน ยกเว้นครูในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ และสังคมศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนพร้อมกันในห้อง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า การสอนซ่อมเสริมหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียน ครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนทั้งสองประเภทใช้วิธีสอนเป็นกลุ่มย่อย รองลงมาคือ สอนพร้อมกันในห้อง

13. จำนวนครั้งที่ให้นักเรียนสอบแก้ตัวหลังการประเมินผลระหว่างภาค ในโรงเรียนรัฐบาล ครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ให้นักเรียนสอบแก้ตัว 1 ครั้ง ยกเว้นครูหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่ให้สอบแก้ตัว 2 ครั้ง และครูหมวดวิชาภาษาไทย ซึ่งส่วนใหญ่ให้นักเรียนสอบแก้ตัว 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง ในอัตราส่วนที่พอ ๆ กัน ในโรงเรียนเอกชนครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ให้นักเรียนสอบแก้ตัว 2 ครั้ง ยกเว้นครูหมวดวิชาพลานามัย ซึ่งส่วนใหญ่ให้นักเรียนสอบแก้ตัว 1 ครั้ง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่ให้นักเรียนสอบแก้ตัว 1 ครั้ง (ร้อยละ 49.24) แต่ครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่สอบแก้ตัว 2 ครั้ง (ร้อยละ 58.20) สำหรับครูที่ไม่ได้จัดให้นักเรียนสอบแก้ตัวมีบ้างจำนวนเล็กน้อย โดยครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 2.42 ส่วนครูโรงเรียนเอกชนมีร้อยละ 1.63

14. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย ในโรงเรียนรัฐบาลครูหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ภาษาไทย สังคมศึกษา และหมวดวิชาพลานามัย ส่วนใหญ่ประเมินผลทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน ครูหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ส่วนใหญ่ประเมินผลเป็นบางครั้ง ส่วนครูในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ประเมินผลทุกครั้งที่มีการเรียนการสอนและประเมินผลเป็นบางครั้ง ในอัตราส่วนพอ ๆ กัน ในโรงเรียนเอกชนครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ประเมินผลทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน ยกเว้นครูในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ และหมวดวิชาพลานามัย ซึ่งส่วนใหญ่ประเมินผลเป็นบางครั้ง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่ประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัยทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน (รัฐบาลร้อยละ 52.27 เอกชนร้อยละ 53.28)

15. วิธีที่ใช้ในการประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย ครูทุกหมวดวิชาในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่ใช้การสังเกต เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่ามีครูโรงเรียนรัฐบาลใช้การสังเกตร้อยละ 94.75 ส่วนครูโรงเรียนเอกชนใช้การสังเกตร้อยละ 91.38

16. การปรับแก้พฤติกรรมด้านจิตพิสัยที่ไม่เหมาะสม ในโรงเรียนรัฐบาลครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ปรับแก้ทุกครั้งที่พบ ยกเว้นครูในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งส่วนใหญ่ปรับแก้เป็นบางครั้ง ในโรงเรียนเอกชนครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ปรับแก้ทุกครั้งที่พบเช่นกัน ยกเว้นครูในหมวดวิชาภาษาไทย ซึ่งส่วนใหญ่ปรับแก้เป็นบางครั้ง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่าครูโรงเรียนเอกชนมีร้อยละของการปรับแก้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทุกครั้งที่พบ (ร้อยละ 59.48) สูงกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 53.70) ส่วนครูที่พบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแล้วไม่ปรับแก้มีบ้างจำนวนเล็กน้อย โดยครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 1.23 ส่วนครูโรงเรียนเอกชนมีร้อยละ 0.86)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ร้อยละของการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ. 2529 ในการประเมินผลปลายภาคเรียนของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาต่าง ๆ

การปฏิบัติ	วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาต่างประเทศ		พื้นฐานวิชาอาชีพ		ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พลานามัย		รวม	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
1. การประเมินผลปลายภาคเรียนตามจุดประสงค์ของกลุ่มโรงเรียน																
วัดและประเมินผลตามทุกจุดประสงค์	78.82	65.22	96.30	78.57	78.72	73.68	64.58	66.67	92.50	60.00	85.42	77.78	72.34	66.67	81.27	69.67
วัดและประเมินผลตามบางจุดประสงค์	19.15	30.43	3.70	21.43	17.02	21.06	35.42	33.33	7.50	40.00	12.50	22.22	23.40	20.00	16.92	27.05
วัดและประเมินผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งเอง	2.13	4.35	0.00	0.00	4.26	5.26	0.00	0.00	0.00	0.00	2.08	0.00	4.26	13.33	1.81	3.28
2. การสอนซ่อมเสริมก่อนให้นักเรียนสอบแก้ตัว																
สอนทุกครั้ง	17.02	30.43	24.07	42.86	31.91	52.63	35.42	27.78	32.50	20.00	20.83	33.33	27.66	26.67	26.89	34.43
สอนเป็นบางครั้ง	51.06	43.48	51.86	42.86	40.43	31.58	45.83	50.00	40.00	60.00	45.83	55.56	23.40	33.33	42.90	45.08
ไม่ได้สอน	31.92	26.09	24.07	14.28	27.66	15.79	18.75	16.67	27.50	20.00	33.34	11.11	48.94	40.00	30.21	20.49
3.* วิธีการที่ใช้สอนซ่อมเสริม																
สอนพร้อมกันในห้อง	53.13	23.53	46.34	25.00	44.12	56.25	25.64	13.33	24.14	41.67	28.13	43.75	20.83	11.11	35.50	31.96
สอนเป็นกลุ่มย่อย	62.50	88.24	60.98	75.00	91.18	62.25	61.54	66.67	82.76	58.33	71.88	62.50	79.17	77.78	71.86	70.10
สอนเป็นการส่วนตัว	28.13	23.53	26.83	33.33	20.59	25.00	33.33	26.67	17.24	41.67	31.25	18.75	33.33	11.11	27.27	25.77
ให้นักเรียนที่เรียนเก่งสอน	0.00	0.00	4.88	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.87	0.00
ให้ศึกษาเอง	0.00	0.00	0.00	0.00	5.88	0.00	2.56	0.00	0.00	8.33	2.08	0.00	0.00	0.00	1.73	1.03

หมายเหตุ *ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 18 เมื่อพิจารณาร้อยละของการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในการประเมินผลปลายภาคเรียน จำแนกตามรายข้อของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนพบว่า

1. ครูทุกหมวดวิชาในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่ประเมินผลปลายภาคเรียนตามจุดประสงค์ของกลุ่มโรงเรียนทุกจุดประสงค์ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละของการวัดและประเมินผลตามทุกจุดประสงค์ (ร้อยละ 81.27) สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 69.67)

2. การสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนก่อนที่จะสอบแก้ตัวในโรงเรียนรัฐบาล ครูเกือบทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่สอนซ่อมเสริมเป็นบางครั้ง ยกเว้นครูหมวดวิชาพลานามัย ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้สอนซ่อมเสริม (ร้อยละ 48.94) ส่วนในโรงเรียนเอกชนครูเกือบทุกหมวดวิชา ส่วนใหญ่สอนซ่อมเสริมเป็นบางครั้ง ยกเว้นครูหมวดวิชาภาษาไทย ซึ่งส่วนใหญ่สอนซ่อมเสริมทุกครั้ง และหมวดวิชาพลานามัย ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้สอนซ่อมเสริม (ร้อยละ 40.00) เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่าครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนก่อนที่จะสอบแก้ตัวเป็นบางครั้ง โดยที่ครูโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละของการไม่สอนซ่อมเสริม (ร้อยละ 30.21) สูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 20.49)

3. วิธีที่ใช้สอนซ่อมเสริม ครูทุกหมวดวิชาในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่สอนซ่อมเสริมโดยสอนเป็นกลุ่มย่อย เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมครูโรงเรียนรัฐบาลใช้วิธีสอนเป็นกลุ่มย่อย ร้อยละ 71.86 ส่วนครูโรงเรียนเอกชน ร้อยละ 70.10

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชน

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 331		โรงเรียนเอกชน N = 122		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านความพร้อมของครูผู้สอนและโรงเรียน					
1. ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด	2.28	0.83	2.58	0.91	3.39*
2. ขาดหนังสือ เอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.65	0.88	2.89	0.96	2.55*
3. ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.49	0.93	2.77	0.85	2.91*
ด้านเครื่องมือในการวัดและระประเมินผลการเรียน					
4. ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี	2.68	0.82	2.62	0.92	-0.63
5. การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ	2.69	0.78	2.74	0.75	0.52
6. ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	2.79	0.82	2.69	0.77	-1.13

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 331		โรงเรียนเอกชน N = 122		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านการวัดและประเมินผลตามระเบียบฯ					
7. ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	2.33	0.82	2.39	0.81	0.74
8. การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์	2.28	0.85	2.52	0.88	2.67*
9. การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล	2.49	0.76	2.68	0.77	2.31*
10. การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน	2.59	0.81	2.80	0.79	2.50*
11. การประเมินผลระหว่างภาคเรียนตามวัตถุประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.47	0.80	2.53	0.79	0.76
12. การประเมินผลปลายภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.46	0.84	2.56	0.84	1.14
13. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	2.38	0.88	2.55	0.85	1.82*
ด้านการสอนซ่อมเสริม					
14. การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	2.78	0.85	2.75	0.83	-0.34
15. ชั่วโมงสอน มากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่	2.82	0.92	2.73	0.95	-0.94
16. การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน	2.78	0.84	2.52	0.84	-2.97*
17. การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0"	2.78	0.83	2.57	0.87	-2.27*

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 331		โรงเรียนเอกชน N = 122		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านการสอบแก้ตัว แก้ "ร" และ "มส"					
18. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	2.76	0.86	2.73	0.83	-0.35
19. การนัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์	2.98	0.80	2.78	0.85	-2.33*
20. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	2.60	0.83	2.52	0.94	-0.84
21. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	2.35	0.86	2.37	0.95	0.16
22. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	2.54	0.85	2.25	0.91	-3.13*
23. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์	2.45	0.87	2.40	0.91	-0.49
24. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์	2.40	0.89	2.32	0.87	-0.81
25. การจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน	2.57	1.01	2.47	0.96	-0.93

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 เมื่อพิจารณาจากปัญหาทั้งหมดของครูในแต่ละประเภทของโรงเรียน พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากที่สุด ในเรื่องการนัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ ($\bar{X}$ = 2.98) และที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ เรื่องขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลตามที่กระทรวงกำหนด ($\bar{X}$ = 2.28) และการวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์ ($\bar{X}$ = 2.28) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหาพบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาระดับมากในเรื่องขาดหนังสือ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ ขาดความรู้และทักษาในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล การประเมินผลก่อนเรียน การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่ การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน การนัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัยและการจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่เหลือเป็นปัญหาในระดับน้อย

สำหรับในโรงเรียนเอกชนพบว่ามีปัญหามากที่สุดในเรื่องขาดหนังสือ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X}$ = 2.89) และเรื่องที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ เรื่องการแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย ($\bar{X}$ = 2.25) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหาพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนมีปัญหาในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ การแก้ "ร" ทั้งสองกรณี การแก้ "มส" ทั้งสองกรณี และการจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน เป็นปัญหาในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในแต่ละข้อปัญหา พบว่าครูโรงเรียนเอกชนมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง

1. ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลตามที่กระทรวงกำหนด
2. ขาดหนังสือ เอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน

3. ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน

4. การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์

5. การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล

6. การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

7. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย

สำหรับปัญหาบางเรื่องที่ครูโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนเอกชนนั้น จากผลการทดสอบความแตกต่างพบว่าปัญหาที่ครูโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีดังนี้

1. การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน

2. การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0"

3. การมอบหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์

4. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชน ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 23		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านความพร้อมของครูผู้สอนและโรงเรียน					
1. ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด	2.13	0.85	2.74	1.05	2.61*
2. ขาดหนังสือ เอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.51	0.91	2.91	1.13	1.61
3. ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.38	0.95	2.83	1.03	1.79*
ด้านเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียน					
4. ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี	2.66	0.84	2.74	1.09	0.34
5. การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ	2.77	0.81	2.87	0.87	0.49
6. ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	2.81	0.88	2.74	0.75	-0.33

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 23		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามระเบียบฯ					
7. ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	2.40	0.77	2.35	0.89	-0.27
8. การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์	2.28	0.85	2.48	0.99	0.88
9. การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล	2.40	0.68	2.61	0.99	1.01
10. การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน	2.55	0.80	2.78	0.99	1.04
11. การประเมินผลระหว่างภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.47	0.75	2.57	0.90	0.48
12. การประเมินผลปลายภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.40	0.77	2.52	0.95	0.55
13. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	2.32	0.89	2.57	0.90	1.09
ด้านการสอนซ่อมเสริม					
14. การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	2.77	0.81	3.13	0.76	1.80*
15. ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่	2.85	0.88	2.43	0.95	-1.81
16. การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน	2.68	0.91	2.78	0.90	0.44

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 23		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
17. การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0"	2.64	0.82	2.70	1.02	0.25
ด้านการสอบแก้ตัว แก้ "ร" และ "มส"					
18. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	2.74	0.87	3.00	0.80	1.18
19. การนัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์	2.96	0.83	2.83	0.94	-0.59
20. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	2.53	0.88	2.57	0.99	0.14
21. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	2.43	0.90	2.30	1.11	-0.49
22. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	2.40	0.88	2.04	1.02	-1.53
23. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์	2.45	0.96	2.13	0.97	-1.30
24. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์	2.26	0.90	2.04	0.83	-0.95
25. การจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน	2.79	1.04	2.39	1.16	-1.44

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 เมื่อพิจารณาจากปัญหาทั้งหมดของครูในแต่ละประเภทของโรงเรียน พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีปัญหามากที่สุดในเรื่องการมอบหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ ($\bar{X}$ = 2.96) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด ($\bar{X}$ = 2.13) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหาพบว่า ครูหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาระดับมากในเรื่องขาดหนังสือ เอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่ การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" การมอบหมายให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน การมอบหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง และการจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่เหลือเป็นปัญหาในระดับน้อย

สำหรับครูในโรงเรียนเอกชนพบว่า ครูในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหามากที่สุดในเรื่องการสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน ($\bar{X}$ = 3.13) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องการแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย ($\bar{X}$ = 2.04) และการแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหาพบว่า ครูหมวดวิชาวิทยาศาสตร์โรงเรียนเอกชนมีปัญหาในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่อง ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์ ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่ การแก้ "ร" ทั้งสองกรณี การแก้ "มส" ทั้งสองกรณี และการจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่านเป็นปัญหาในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ในแต่ละข้อปัญหา พบว่าครูโรงเรียนเอกชนมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง

1. ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด

2. ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน

3. การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชน ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 54		โรงเรียนเอกชน N = 14		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านความพร้อมของครูผู้สอนและโรงเรียน					
1. ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด	2.31	0.91	2.64	0.93	1.20
2. ขาดหนังสือ เอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.69	0.87	3.07	0.92	1.47
3. ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.44	1.00	2.79	0.80	1.18
ด้านเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียน					
4. ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี	2.61	0.79	2.86	0.86	1.02
5. การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ	2.65	0.76	2.50	0.76	-0.65
6. ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	2.78	0.95	2.86	0.77	0.29
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามระเบียบ					
7. ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	2.31	0.75	2.57	0.65	1.17

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 54		โรงเรียนเอกชน N = 14		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์	2.13	0.78	2.57	0.85	1.86*
9. การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล	2.39	0.83	2.71	0.73	1.33
10. การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน	2.76	0.83	2.64	0.84	-0.47
11. การประเมินผลระหว่างภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.43	0.86	2.21	0.89	-0.81
12. การประเมินผลปลายภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.61	0.90	2.43	0.94	-0.67
13. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	2.59	0.92	2.64	0.84	0.18
<u>ด้านการสอนซ่อมเสริม</u>					
14. การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	2.80	0.79	2.79	0.70	-0.05
15. ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่	3.04	0.85	3.07	0.92	0.13
16. การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน	2.85	0.92	2.21	1.05	-2.25*
17. การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0"	2.89	0.84	2.64	0.84	-0.98

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 54		โรงเรียนเอกชน N = 14		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านการสอบแก้ตัว แก้ "ร" และ "มส"					
18. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	2.80	0.88	2.64	0.75	-0.60
19. การนัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์	2.91	0.83	2.79	0.70	-0.50
20. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	2.61	0.81	1.93	1.00	-2.68*
21. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	2.44	0.90	2.64	1.08	0.70
22. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	2.67	0.90	2.14	1.03	-1.90
23. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็น แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์	2.65	0.96	2.36	1.01	-1.00
24. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์	2.56	0.98	2.14	0.86	-1.43
25. การจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน	2.65	1.03	2.79	1.12	0.44

* $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 21 เมื่อพิจารณาจากปัญหาของครูในแต่ละประเภทของโรงเรียนพบว่า ครูในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ โรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากที่สุดในเรื่องชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X}$ = 3.04) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องการวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์ ($\bar{X}$ = 2.13) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหาพบว่าครูหมวดวิชาคณิตศาสตร์โรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์ การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล และการแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย เป็นปัญหาในระดับน้อย

สำหรับครูในโรงเรียนเอกชน พบว่าครูหมวดวิชาคณิตศาสตร์มีปัญหามากที่สุดในเรื่องขาดหนังสือ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X}$ = 3.07) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง ($\bar{X}$ = 1.93) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหาพบว่าครูหมวดวิชาคณิตศาสตร์โรงเรียนเอกชน มีปัญหาในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องการประเมินผลระหว่างภาคเรียน การประเมินผลปลายภาคเรียน การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย และการแก้ "มส" ทั้งสองกรณี เป็นปัญหาในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ในแต่ละข้อปัญหา พบว่าครูโรงเรียนเอกชนมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์

สำหรับปัญหาบางเรื่องที่ครูโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนเอกชนนั้น จากผลการสอบความแตกต่าง พบว่ามีปัญหาที่ครูโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีดังนี้

1. การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน
2. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชน ในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 19		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
<u>ด้านความพร้อมของครูผู้สอนและโรงเรียน</u>					
1. ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด	2.36	0.76	2.53	0.77	0.79
2. ขาดหนังสือ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.57	0.80	2.68	0.82	0.50
3. ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.66	0.94	2.79	0.63	0.55
<u>ด้านเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียน</u>					
4. ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี	2.81	0.77	2.68	0.95	-0.56
5. การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ	2.89	0.76	2.74	0.56	-0.81
6. ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	2.98	0.74	2.58	0.69	-2.03*

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 19		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
<u>ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามระเบียบฯ</u>					
7. ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	2.49	0.78	2.26	0.56	-1.15
8. การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์	2.21	0.78	2.37	0.60	0.78
9. การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล	2.49	0.78	2.53	0.51	0.19
10. การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน	2.68	0.78	2.74	0.56	0.28
11. การประเมินผลระหว่างภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.47	0.78	2.53	2.53	0.28
12. การประเมินผลปลายภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.38	0.82	2.58	0.77	0.89
13. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	2.38	0.82	2.47	0.91	0.39
<u>ด้านการสอนซ่อมเสริม</u>					
14. การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	2.87	0.85	2.47	0.77	-1.77
15. ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่	2.91	0.97	2.63	0.76	-1.13
16. การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน	2.83	0.89	2.47	0.61	-1.59

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 19		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
17. การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0"	2.91	0.91	2.32	0.67	-2.61*
ด้านการสอบแก้ตัว แก้ "ร" และ "มส"					
18. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	2.77	0.84	2.47	0.70	-1.34
19. การนัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์	3.04	0.80	2.74	0.73	-1.47
20. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	2.40	0.74	2.42	0.84	0.08
21. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	2.17	0.82	2.21	0.86	0.18
22. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	2.55	0.88	2.00	0.67	-2.46*
23. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์	2.36	0.82	2.26	0.99	-0.42
24. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์	2.34	0.89	2.37	0.96	0.11
25. การจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน	2.47	1.04	2.26	0.81	-0.77

* $p < .05$

จากตารางที่ 22 เมื่อพิจารณาจากปัญหาทั้งหมดของครูในแต่ละประเภทของโรงเรียน พบว่าครูในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากที่สุดในเรื่องการมอบหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ ($\bar{X}$ = 3.04) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องการแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย ($\bar{X}$ = 2.17) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหา พบว่าครูหมวดวิชาภาษาต่างประเทศในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาระดับมากในเรื่อง ขาดหนังสือ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเรียนข้อสอบที่ดี การเรียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่ การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน การมอบหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์และการแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่เหลือเป็นปัญหาในระดับน้อย

สำหรับครูในโรงเรียนเอกชน พบว่าครูหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ มีปัญหามากที่สุดในเรื่องขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X}$ = 2.79) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องการแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย ($\bar{X}$ = 2.00) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหา พบว่าครูหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนเอกชนมีปัญหาระดับมากในเรื่องขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลตามที่กระทรวงกำหนด ขาดหนังสือ เอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเรียนข้อสอบที่ดี การเรียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล การประเมินผลก่อนเรียน การประเมินผลระหว่างภาคเรียน การประเมินผลปลายภาคเรียน ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่ และปัญหาเรื่องการมอบหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่เหลือเป็นปัญหาระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ .2529 ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชน ในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศในแต่ละข้อปัญหา พบว่าครูโรงเรียนเอกชนมีปัญหาไม่มากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับปัญหาบางเรื่องที่ครูโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนเอกชนนั้น จากผลการทดสอบความแตกต่างพบว่า ปัญหาที่ครูโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีดังนี้

1. ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล
2. การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0"
3. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชน ในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
<u>ด้านความพร้อมของครูผู้สอนและโรงเรียน</u>					
1. ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด	2.27	0.79	2.44	0.86	0.78
2. ขาดหนังสือ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.58	0.91	2.89	0.90	1.21
3. ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.40	0.82	2.67	0.69	1.25
<u>ด้านเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียน</u>					
4. ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี	2.56	0.90	2.22	0.81	-1.41
5. การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ	2.56	0.68	2.61	0.61	0.21
6. ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	2.56	0.82	2.44	0.74	-0.53

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามระเบียบฯ					
7. ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	2.31	0.88	2.33	0.97	0.08
8. การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์	2.40	0.87	2.61	0.92	0.88
9. การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล	2.50	0.77	2.78	0.88	1.25
10. การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน	2.40	0.79	2.78	0.81	1.74*
11. การประเมินผลระหว่างภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.52	0.74	2.33	0.59	-0.96
12. การประเมินผลปลายภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.44	0.82	2.33	0.69	-0.48
13. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	2.35	0.86	2.39	0.92	-0.14
ด้านการสอนซ่อมเสริม					
14. การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	2.75	0.79	2.78	0.73	0.13
15. ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่	2.52	0.80	2.83	1.04	1.30
16. การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน	2.63	0.76	2.39	0.85	-1.09

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
17. การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0"	2.69	0.75	2.78	0.81	0.43
ด้านการสอบแก้ตัว แก้ "ร" และ "มส"					
18. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	2.63	0.73	2.72	0.83	0.46
19. การนัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์	2.77	0.69	2.78	0.88	0.03
20. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	2.58	0.54	2.61	0.92	0.13
21. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	2.13	0.70	2.78	1.02	0.69
22. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	2.50	0.74	2.44	0.98	-0.98
23. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์	2.33	0.78	2.56	0.92	0.98
24. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์	2.35	0.81	2.56	1.10	0.81
25. การจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน	2.40	0.87	2.44	0.98	0.20

* $p < .05$

จากตารางที่ 23 เมื่อพิจารณาจากปัญหาทั้งหมดของครูในแต่ละประเภทของโรงเรียน พบว่าครูหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากที่สุดในเรื่องการมอบหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ ($\bar{X}$ = 2.77) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องการแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย ($\bar{X}$ = 2.13) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหาพบว่า จำนวนปัญหาที่เป็นปัญหาในระดับมากและน้อยมีจำนวนพอ ๆ กัน โดยมีปัญหาระดับมากในเรื่อง ขาดหนังสือเอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ขาดความรู้และทักษะในการเขียนข้อสอบที่ดี การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล การประเมินผลระหว่างภาคเรียน การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่ การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน การมอบหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง และการแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่เหลือเป็นปัญหาระดับน้อย

สำหรับครูในโรงเรียนเอกชน พบว่าครูหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ มีปัญหามากที่สุดในเรื่อง ขาดหนังสือ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X}$ = 2.89) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี ($\bar{X}$ = 2.22) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหา พบว่าปัญหาส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับมาก ยกเว้นเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้เป็นปัญหาในระดับน้อย อันได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ การประเมินผลระหว่างภาคเรียน การประเมินผลปลายภาคเรียน การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย และการจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพในแต่ละข้อปัญหา พบว่าครูโรงเรียนเอกชนมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการประเมินผลก่อนเรียน เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชน ในหมวดวิชาภาษาไทย

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 40		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านความพร้อมของครูผู้สอนและโรงเรียน					
1. ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด	2.23	0.70	2.47	1.06	0.99
2. ขาดหนังสือ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.65	0.89	2.61	1.11	0.06
3. ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.45	0.99	2.67	1.05	0.71
ด้านเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียน					
4. ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี	2.55	0.88	2.33	0.90	-0.81
5. การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ	2.50	0.85	2.80	0.68	1.23
6. ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	2.65	0.80	2.47	0.99	-0.71

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 40		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
<u>ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามระเบียบฯ</u>					
7. ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	2.13	0.82	2.27	0.88	0.56
8. การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์	2.18	0.93	2.67	1.05	1.69*
9. การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล	2.35	0.80	3.00	0.85	2.64*
10. การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน	2.33	0.83	3.07	0.80	2.98*
11. การประเมินผลระหว่างภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.45	0.90	2.80	0.94	1.26
12. การประเมินผลปลายภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.43	0.93	2.93	1.03	1.75*
13. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	2.30	0.91	2.87	0.99	2.01*
<u>ด้านการสอนซ่อมเสริม</u>					
14. การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	2.65	0.86	2.53	1.13	-0.41
15. ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่	2.90	0.96	2.94	1.10	0.11
16. การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน	2.78	0.77	2.47	0.74	-1.34

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 40		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
17. การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0"	2.85	0.77	2.40	0.99	-1.79
ด้านการสอบแก้ตัว แก้ "ร" และ "มส"					
18. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	2.85	0.86	2.67	1.05	-0.66
19. การนัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์	3.05	0.90	2.87	0.92	-0.67
20. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	2.63	0.93	2.67	1.05	0.14
21. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	2.33	0.89	2.53	0.99	0.75
22. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	2.40	0.87	2.33	1.05	-0.24
23. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์	2.25	0.93	2.60	0.91	1.25
24. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์	2.33	0.97	2.13	0.83	-0.68
25. การจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน	2.45	1.09	2.33	0.98	-0.36

* $p < .05$

จากตารางที่ 24 เมื่อพิจารณาจากปัญหาทั้งหมดของครูในแต่ละประเภทของโรงเรียน พบว่าครูหมวดวิชาภาษาไทยในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากที่สุดในเรื่องชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X}$ = 2.90) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 2.13) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหา พบว่าส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับน้อย ยกเว้นปัญหาต่าง ๆ ต่อไปนี้เป็นปัญหาในระดับมาก อันได้แก่ ขาดหนังสือ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับ วิธีการเขียนข้อสอบที่ดี การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่ การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน การนัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ และการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง

สำหรับครูในโรงเรียนเอกชน พบว่าครูหมวดวิชาภาษาไทยมีปัญหามากที่สุดในเรื่องการประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน ($\bar{X}$ = 3.07) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องการแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ ($\bar{X}$ = 2.13) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหาพบว่าครูหมวดวิชาภาษาไทยโรงเรียนเอกชนเห็นว่าส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับมาก ยกเว้นปัญหาต่อไปนี้เป็นปัญหาในระดับน้อยอันได้แก่ ปัญหาเรื่องขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ และการจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูในหมวดวิชาภาษาไทยในแต่ละข้อปัญหา พบว่าครูโรงเรียนเอกชนมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง

1. การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์
2. การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล
3. การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน
4. การประเมินผลปลายภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด
5. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชน ในหมวดวิชาสังคมศึกษา

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านความพร้อมของครูผู้สอนและโรงเรียน					
1. ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด	2.27	0.87	2.78	0.73	2.20
2. ขาดหนังสือ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.69	0.97	3.06	0.94	1.38
3. ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.48	0.92	2.83	0.86	1.42
ด้านเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียน					
4. ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี	2.75	0.84	2.67	0.84	-0.36
5. การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ	2.71	0.87	2.72	0.83	0.06
6. ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	2.92	0.77	3.00	0.59	0.42

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามระเบียบฯ					
7. ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	2.44	0.85	2.56	0.71	0.53
8. การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์	2.50	0.90	2.78	0.83	-0.91
9. การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล	2.73	0.71	2.50	0.51	-1.25
10. การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน	2.58	0.82	2.89	0.68	1.41
11. การประเมินผลระหว่างภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.46	0.87	2.50	0.71	0.18
12. การประเมินผลปลายภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.44	0.85	2.50	0.62	0.28
13. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	2.48	0.83	2.44	0.62	-0.16
ด้านการสอนซ่อมเสริม					
14. การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	2.80	0.90	2.89	0.76	0.41
15. ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่	2.85	0.88	3.00	0.91	0.60
16. การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน	2.92	0.79	2.72	0.83	-0.88

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
17. การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0"	2.73	0.90	2.78	0.88	0.20
ด้านการสอบแก้ตัว แก้ "ร" และ "มส"					
18. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	2.75	0.84	2.78	0.81	0.12
19. การนัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์	3.08	0.68	2.78	0.81	-1.54
20. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	2.57	0.78	2.61	0.85	-0.25
21. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	2.46	0.85	2.22	0.65	-1.07
22. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	2.60	0.82	2.39	0.61	-1.01
23. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์	2.50	0.77	2.72	0.75	1.05
24. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์	2.50	0.74	2.44	0.78	-0.27
25. การจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน	2.64	0.93	2.61	0.98	-0.13

* $p < .05$

จากตารางที่ 25 เมื่อพิจารณาจากปัญหาทั้งหมดของครูในแต่ละประเภทของโรงเรียน พบว่าครูหมวดวิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากที่สุดในเรื่องการนัดหมายให้นักเรียนมาส่อบแก้ตัวตามจุดประสงค์ ($\bar{X}$ = 3.08) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด ($\bar{X}$ = 2.27) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหาพบว่าครูหมวดวิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องต่อไปนี้เป็นปัญหาในระดับน้อย อันได้แก่เรื่องขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลตามที่กระทรวงกำหนด ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ การประเมินผลระหว่างเรียน การประเมินผลปลายภาคเรียน การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย และการแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย

สำหรับครูในโรงเรียนเอกชน พบว่าครูหมวดวิชาสังคมศึกษามีปัญหามากที่สุดในเรื่องขาดหนังสือ เอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X}$ = 3.06) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องการแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหา พบว่าครูหมวดวิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนเอกชนมีปัญหาในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่อง การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย การแก้ "ร" ทั้งสองกรณี และการแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นปัญหาในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูในหมวดวิชาสังคมศึกษาในแต่ละข้อปัญหา พบว่าครูโรงเรียนเอกชนมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชน ในหมวดวิชาพลานามัย

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
<u>ด้านความพร้อมของครูผู้สอนและโรงเรียน</u>					
1. ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด	2.36	0.87	2.40	0.99	0.14
2. ขาดหนังสือ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.85	0.81	3.00	0.93	0.60
3. ขาดบุคคลที่จะให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน	2.62	0.92	2.80	0.94	0.67
<u>ด้านเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียน</u>					
4. ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี	2.81	0.74	2.87	0.83	0.26
5. การเขียนข้อสอบเพื่อวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ	2.77	0.70	2.87	0.92	0.45
6. ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	2.79	0.75	2.73	0.80	-0.24

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามระเบียบฯ					
7. ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	2.19	0.85	2.47	0.99	1.05
8. การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์	2.28	0.88	2.80	0.94	1.98*
9. การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์เพื่อการประเมินผล	2.57	0.74	2.73	0.80	0.71
10. การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน	2.77	0.81	2.73	0.80	-0.14
11. การประเมินผลระหว่างภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.49	0.75	2.80	0.78	1.39
12. การประเมินผลปลายภาคเรียนตามจุดประสงค์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2.47	0.80	2.67	0.90	0.81
13. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	2.19	0.92	2.50	0.83	1.28
ด้านการสอนซ่อมเสริม					
14. การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	2.79	0.95	2.47	0.83	-1.77
15. ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่	2.66	1.07	2.33	0.82	-1.08
16. การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน	2.78	0.79	2.40	0.83	-1.55

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ปัญหา	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
17. การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0"	2.72	0.85	2.33	0.82	-1.56
ด้านการสอบแก้ตัว แก้ "ร" และ "มส"					
18. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	2.81	0.99	2.73	0.96	-0.26
19. การนัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์	3.06	0.85	2.67	1.05	-1.50
20. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	2.79	0.93	2.80	0.86	0.05
21. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	2.51	0.88	2.53	0.92	0.09
22. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	2.62	0.87	2.53	0.92	-0.32
23. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์	2.53	0.88	2.27	0.70	-1.06
24. การแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์	2.40	0.95	2.60	0.63	0.75
25. การจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน	2.53	1.06	2.53	0.64	0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 26 เมื่อพิจารณาจากปัญหาทั้งหมดของครูในแต่ละประเภทของโรงเรียน พบว่าครูหมวดวิชาพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหามากที่สุด ในเรื่องการมัดหมายให้นักเรียนมาสอบแก้ตัวตามจุดประสงค์ ($\bar{X}$ = 3.06) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 2.19) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหา พบว่าครูหมวดพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์ การประเมินผลระหว่างภาคเรียน การประเมินผลปลายภาคเรียน การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย และการแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ เป็นปัญหาในระดับน้อย

สำหรับครูในโรงเรียนเอกชน พบว่าครูหมวดวิชาพลานามัยมีปัญหามากที่สุดในเรื่องขาดหนังสือ เอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X}$ = 3.00) และมีปัญหาน้อยที่สุดในเรื่องการแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ ($\bar{X}$ = 2.27) เมื่อพิจารณาถึงระดับความเป็นปัญหา พบว่าครูหมวดวิชาพลานามัยในโรงเรียนเอกชนมีปัญหาในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องต่อไปนี้เป็นปัญหาในระดับน้อย อันได้แก่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงกำหนด ขาดความรู้และทักษะในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ การสอนซ่อมเสริมตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน ชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนซ่อมเสริมได้อย่างเต็มที่ การดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" และการแก้ "มส" เพราะนักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูในหมวดวิชาพลานามัยในแต่ละข้อปัญหา พบว่าครูโรงเรียนเอกชนมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการวัดผลเพื่อเก็บคะแนนรายจุดประสงค์

ตารางที่ 27 ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูโรงเรียนรัฐบาลในหมวดวิชาต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6	1.04	0.17	0.82	p >.05
ภายในกลุ่ม	324	69.02	0.21		
รวม	330	70.06			

จากตารางที่ 27 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูโรงเรียนรัฐบาลในหมวดวิชาต่าง ๆ คือ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}$ =2.54) คณิตศาสตร์ ($\bar{X}$ = 2.62) ภาษาต่างประเทศ ($\bar{X}$ = 2.49) พื้นฐานวิชาอาชีพ ($\bar{X}$ = 2.49) ภาษาไทย ($\bar{X}$ = 2.51) และหมวดวิชาพลานามัย ($\bar{X}$ = 2.61) พบว่าครูในหมวดวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวมีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6	0.37	0.06	0.29	$p > .05$
ภายในกลุ่ม	115	24.59	0.21		
รวม	121	24.96			

จากตารางที่ 28 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาต่าง ๆ คือ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}$ = 2.60) คณิตศาสตร์ ($\bar{X}$ = 2.59) ภาษาต่างประเทศ ($\bar{X}$ = 2.48) พื้นฐานวิชาอาชีพ ($\bar{X}$ = 2.56) ภาษาไทย ($\bar{X}$ = 2.62) สังคมศึกษา ($\bar{X}$ = 2.67) และหมวดวิชาพลานามัย ($\bar{X}$ = 2.62) พบว่าครูในหมวดวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวมีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ วิธีการปฏิบัติ และปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ. 2529

ตารางที่ 29 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ การปฏิบัติ และปัญหา ของครูโรงเรียนรัฐบาล

	ความรู้	การปฏิบัติ	ปัญหา
ความรู้	1.00	0.16*	-0.15*
การปฏิบัติ		1.00	-0.19*
ปัญหา			1.00

* P<.05

จากตารางที่ 29 พบว่าความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนของครูโรงเรียนรัฐบาลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ และปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัญหากับการปฏิบัติก็มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ โดยที่ความรู้กับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ความรู้กับปัญหา และการปฏิบัติกับปัญหา มีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งหมายความว่าครูที่มีความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนมาก จะปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ได้ถูกต้องมากและจะมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวน้อย ส่วนครูที่มีความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนน้อย ก็จะปฏิบัติตามระเบียบได้ถูกต้องน้อยและมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 มาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ การปฏิบัติ และปัญหา ของครูโรงเรียนเอกชน

	ความรู้	การปฏิบัติ	ปัญหา
ความรู้	1.00	0.18*	-0.16*
การปฏิบัติ		1.00	-0.12
ปัญหา			1.00

*P < .05

จากตารางที่ 30 พบว่าความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนของครูโรงเรียนเอกชนมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติและปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ โดยที่ความรู้กับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ส่วนความรู้กับปัญหามีความสัมพันธ์กันในทางลบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 331		โรงเรียนเอกชน N = 122		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ก) สาระของระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529					
1. การกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.14	0.81	2.79	0.94	3.62*
2. การสอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	3.17	0.84	2.96	0.89	2.33*
3. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวเฉพาะจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	3.30	0.77	3.15	0.76	1.87
4. เมื่อนักเรียนสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคแล้วไม่ผ่าน ให้ถือคะแนนครั้งที่ได้มากเป็นคะแนนเก็บ	3.04	0.92	3.01	0.84	0.29
5. การกำหนดให้มีการสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้เพียง 1 ครั้ง	2.69	0.99	2.62	0.99	0.65
6. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียน	2.79	0.96	2.85	0.94	-0.63
7. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลปลายภาคเรียน	2.82	0.97	2.91	0.90	-0.90

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N =331		โรงเรียนเอกชน N = 122		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. ในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้	2.34	1.01	2.54	0.99	-1.87
9. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	3.15	0.78	3.10	0.73	0.69
10. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	3.12	0.89	3.11	0.80	0.16
11. นักเรียนที่สอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่	3.04	0.95	2.80	0.99	2.41*
12. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	3.08	0.93	3.07	0.92	0.08
13. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	3.02	0.96	2.96	0.94	0.61
14. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	3.40	0.79	3.11	0.98	2.93*
15. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	3.29	0.88	3.00	0.94	3.03*

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 331		โรงเรียนเอกชน N = 122		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ข) ผลจากการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529					
1. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง มีปัญหาน้อยกว่าการสอบระหว่างภาค 2-3 ครั้ง	3.13	0.92	2.93	0.91	2.04*
2. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง ทำให้มีเวลาจัดสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัวให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่	3.15	0.84	3.05	0.79	1.20
3. การให้กลุ่มโรงเรียนกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน ทำให้การประเมินผลการเรียนของโรงเรียนในกลุ่มมีมาตรฐานเดียวกัน	3.17	0.80	3.10	0.89	0.81
4. กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคและปลายภาคเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	2.75	0.83	2.84	0.77	-1.05
5. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัยทำให้นักเรียนมีความประพฤติดีขึ้น	2.92	0.80	3.02	0.81	-1.11
6. การกำหนดให้นักเรียนสอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาสอบแก้ตัวมากยิ่งขึ้น	2.69	0.96	2.72	0.85	-0.27
7. การกำหนดให้มีการเรียนซ้ำทำให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนมากยิ่งขึ้น	2.98	0.97	3.02	0.95	-0.42

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 331		โรงเรียนเอกชน N = 122		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. การกำหนดให้มีการแก้ "มส" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาโรงเรียนมากยิ่งขึ้น	2.85	0.86	2.96	0.82	-1.19
9. การกำหนดให้มีการแก้ "ร" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานมากยิ่งขึ้น	2.98	0.82	3.05	0.76	-0.76
10. การประเมินผลการเรียนตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้น	2.89	0.73	2.93	0.77	-0.41

* $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 31 พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลเห็นด้วยกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องในระหว่างการเรียนการสอนจุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้ ครูโรงเรียนรัฐบาลเห็นด้วยในระดับน้อย ส่วนครูโรงเรียนเอกชนเห็นด้วยกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในระดับมากทุกเรื่อง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องต่อไปนี้ คือ

1. การกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง
2. การสอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน
3. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย
4. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย
5. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง มีปัญหาน้อยกว่าการสอบระหว่างภาค 2-3 ครั้ง
6. นักเรียนที่สอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 23		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ก) สาระของระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529					
1. การกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.17	0.79	3.00	0.95	0.79
2. การสอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	2.96	0.93	2.83	0.83	0.57
3. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวเฉพาะจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	3.11	0.91	2.96	0.77	0.68
4. เมื่อนักเรียนสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคแล้วไม่ผ่าน ให้ถือคะแนนครั้งที่ได้มากเป็นคะแนนเก็บ	3.04	0.86	2.70	0.88	1.58
5. การกำหนดให้มีการสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้เพียง 1 ครั้ง	2.70	0.83	2.43	0.99	1.18
6. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียน	2.66	0.87	2.91	0.99	-1.09
7. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลปลายภาคเรียน	2.70	0.93	2.91	0.99	-0.87

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 23		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. ในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้	2.36	1.03	2.69	1.26	-1.18
9. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	3.06	0.90	3.04	0.82	0.09
10. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	2.98	0.94	3.22	0.80	-1.04
11. นักเรียนที่สอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่	3.09	0.95	3.22	0.67	-0.60
12. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	3.19	0.97	3.09	0.95	0.43
13. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	2.96	1.00	3.09	0.90	-0.53
14. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	3.32	0.81	2.91	1.24	1.64
15. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	3.36	0.85	3.00	1.00	1.58

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 23		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ข) ผลจากการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529					
1. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง มีปัญหาน้อยกว่าการสอบระหว่างภาค 2-3 ครั้ง	3.30	0.83	2.96	0.93	1.55
2. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง ทำให้มีเวลาจัดสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัวให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่	3.17	0.84	3.00	0.95	0.76
3. การให้กลุ่มโรงเรียนกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน ทำให้การประเมินผลการเรียนของโรงเรียนในกลุ่มมีมาตรฐานเดียวกัน	3.02	0.85	2.83	1.07	0.83
4. กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคและปลายภาคเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	2.47	0.78	2.87	0.82	-2.00*
5. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัยทำให้นักเรียนมีความประพฤติดีขึ้น	2.77	0.76	3.17	0.84	-2.05*
6. การกำหนดให้นักเรียนสอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาสอบแก้ตัวมากยิ่งขึ้น	2.64	1.00	2.91	0.67	-1.18
7. การกำหนดให้มีการเรียนซ้ำทำให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนมากยิ่งขึ้น	3.02	0.92	2.87	1.10	0.61

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 23		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. การกำหนดให้มีการแก้ "มส" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาโรงเรียนมากยิ่งขึ้น	2.83	0.79	2.96	0.83	-0.62
9. การกำหนดให้มีการแก้ "ร" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานมากยิ่งขึ้น	2.79	0.83	3.04	0.88	-1.19
10. การประเมินผลการเรียนตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น	2.79	0.86	3.04	0.93	-1.14

* $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 32 พบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ เห็นด้วยกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้ และกลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคและปลายภาคเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ครูโรงเรียนรัฐบาลมีความเห็นด้วยในระดับน้อย ส่วนครูโรงเรียนเอกชนมีความเห็นด้วยกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในระดับมากเกือบทุกเรื่องเช่นเดียวกัน ยกเว้นเรื่องการกำหนดให้มีการสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้เพียง 1 ครั้ง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง

1. กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคและปลายภาคเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย ทำให้นักเรียนมีความประพฤติดีขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 54		โรงเรียนเอกชน N = 14		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ก) <u>ลำระยองระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529</u>					
1. การกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.13	0.85	2.86	1.17	0.99
2. การสอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	3.24	0.78	3.00	0.88	1.01
3. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวเฉพาะจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	3.31	0.80	3.07	0.83	1.01
4. เมื่อนักเรียนสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคแล้วไม่ผ่าน ให้ถือคะแนนครั้งที่ได้มากเป็นคะแนนเก็บ	2.93	1.04	3.00	0.78	-0.25
5. การกำหนดให้มีการสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้เพียง 1 ครั้ง	3.00	0.93	2.86	0.95	0.51
6. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียน	2.98	0.98	3.00	0.78	-0.07
7. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลปลายภาคเรียน	3.15	0.96	3.00	0.68	0.54

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 54		โรงเรียนเอกชน N = 14		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. ในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้	2.48	1.09	2.43	1.16	0.16
9. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	3.02	0.84	3.21	0.70	-0.81
10. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	3.09	0.85	2.64	0.93	1.73
11. นักเรียนที่สอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่	3.22	0.79	2.92	0.92	1.20
12. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	3.13	0.85	3.36	0.75	-0.92
13. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	2.87	0.89	2.86	0.95	0.05
14. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	3.41	0.81	3.43	0.51	-0.09
15. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	3.52	0.64	3.50	0.52	0.10

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 54		โรงเรียนเอกชน N = 14		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ข) ผลจากการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529					
1. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง มีปัญหาน้อยกว่าการสอบระหว่างภาค 2-3 ครั้ง	3.06	0.98	3.21	0.80	-0.56
2. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง ทำให้มีเวลาจัดสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัวให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่	3.06	0.88	3.14	0.77	-0.34
3. การให้กลุ่มโรงเรียนกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน ทำให้การประเมินผลการเรียนของโรงเรียนในกลุ่มมีมาตรฐานเดียวกัน	3.26	0.73	3.36	0.63	-0.46
4. กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคและปลายภาคเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	2.81	0.80	2.86	0.66	-0.18
5. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย ทำให้นักเรียนมีความประพฤติดีขึ้น	2.81	0.89	2.93	0.61	-0.45
6. การกำหนดให้นักเรียนสอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาสอบแก้ตัวมากยิ่งขึ้น	2.54	0.95	2.29	0.83	0.91
7. การกำหนดให้มีการเรียนซ้ำทำให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนมากยิ่งขึ้น	2.98	0.94	3.36	0.75	-1.38

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 54		โรงเรียนเอกชน N = 14		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. การกำหนดให้มีการแก้ "มส" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาโรงเรียนมากยิ่งขึ้น	2.80	0.90	3.07	0.93	-1.04
9. การกำหนดให้มีการแก้ "ร" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานมากยิ่งขึ้น	3.02	0.92	3.00	0.78	0.07
10. การประเมินผลการเรียนตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้น	2.93	0.72	3.07	0.73	-0.67

* $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 33 พบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลหมวดวิชาคณิตศาสตร์ มีความเห็นด้วยกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่อง ในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขคือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้ ครูโรงเรียนรัฐบาลเห็นด้วยในระดับน้อย ส่วนครูโรงเรียนเอกชนก็เห็นด้วยกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในระดับมากเกือบทุกเรื่องเช่นเดียวกัน ยกเว้นเรื่องในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้ และเรื่องการกำหนดให้นักเรียนสอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาสอบแก้ตัวมากยิ่งขึ้น ครูโรงเรียนเอกชนมีความเห็นด้วยในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูโรงเรียนรัฐบาล และครูโรงเรียนเอกชน พบว่าครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกเรื่อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ ที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 19		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ก) สาระของระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529					
1. การกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.04	0.83	3.05	0.85	-0.04
2. การสอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	3.26	0.61	3.21	0.63	0.27
3. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวเฉพาะจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	3.32	0.63	3.16	0.60	0.95
4. เมื่อนักเรียนสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคแล้วไม่ผ่าน ให้ถือคะแนนครั้งที่ได้มากเป็นคะแนนเก็บ	3.17	0.82	3.11	0.88	0.29
5. การกำหนดให้มีการสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้เพียง 1 ครั้ง	2.70	1.02	2.68	1.06	0.60
6. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียน	2.64	1.05	2.74	0.99	-0.35
7. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลปลายภาคเรียน	2.62	1.05	3.05	0.91	-1.58

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 19		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. ในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้	2.36	1.01	2.68	0.95	-1.20
9. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	3.17	0.70	3.16	0.69	0.06
10. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	3.36	0.87	3.05	0.91	1.29
11. นักเรียนที่สอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่	3.21	0.88	2.74	0.99	1.91
12. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	3.32	0.84	3.00	0.82	1.41
13. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	2.96	1.02	2.95	0.91	0.04
14. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	3.38	0.74	3.32	0.89	0.32
15. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	3.34	0.79	2.95	0.97	1.71

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 19		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ข) <u>ผลจากการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529</u>					
1. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง มีปัญหาน้อยกว่าการสอบระหว่างภาค 2-3 ครั้ง	3.11	0.81	2.95	0.78	0.73
2. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง ทำให้มีเวลาจัดสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัวให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่	3.26	0.64	3.37	0.60	-0.66
3. การให้กลุ่มโรงเรียนกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน ทำให้การประเมินผลการเรียนของโรงเรียนในกลุ่มมีมาตรฐานเดียวกัน	2.96	0.83	3.32	0.67	-1.67
4. กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคและปลายภาคเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	2.72	0.80	2.84	0.83	-0.54
5. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย ทำให้นักเรียนมีความประพฤติดีขึ้น	2.94	0.82	2.79	1.03	0.61
6. การกำหนดให้นักเรียนสอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาสอบแก้ตัวมากยิ่งขึ้น	2.74	0.92	2.53	1.07	0.83
7. การกำหนดให้มีการเรียนซ้ำทำให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนมากยิ่งขึ้น	3.13	0.90	2.69	1.06	1.72

ตารางที่ 34 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 19		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. การกำหนดให้มีการแก้ "มส" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาโรงเรียนมากยิ่งขึ้น	2.98	0.71	2.84	0.83	0.67
9. การกำหนดให้มีการแก้ "ร" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานมากยิ่งขึ้น	3.06	0.64	2.89	0.73	0.93
10. การประเมินผลการเรียนตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้น	2.81	0.68	2.84	0.69	-0.18

* $p < .05$

จากตารางที่ 34 พบว่า ครูโรงเรียนรัฐบาลหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ มีความเห็นด้วยกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้ ครูโรงเรียนรัฐบาลเห็นด้วยในระดับน้อย ส่วนครูโรงเรียนเอกชนเห็นด้วยในระดับมากกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในทุกเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ปรากฏว่าครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกเรื่อง

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ก) <u>ลำระยองระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529</u>					
1. การกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.02	0.76	2.56	0.92	2.09*
2. การสอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	3.10	0.86	2.78	1.06	1.29
3. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวเฉพาะจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	3.25	0.79	3.17	0.51	0.42
4. เมื่อนักเรียนสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคแล้วไม่ผ่าน ให้ถือคะแนนครั้งที่ได้มากเป็นคะแนนเก็บ	3.02	0.73	3.11	0.96	-0.22
5. การกำหนดให้มีการสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้เพียง 1 ครั้ง	2.42	1.03	2.78	0.88	-1.32
6. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียน	2.81	0.84	2.61	1.04	0.81
7. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลปลายภาคเรียน	2.71	0.87	2.50	0.99	0.83

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. ในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้	2.19	0.84	2.61	0.92	-1.78
9. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	3.21	0.58	3.06	0.54	0.97
10. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	2.92	0.90	3.00	0.69	-0.36
11. นักเรียนที่สอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่	2.94	1.01	3.28	0.96	-1.23
12. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	2.71	0.97	3.17	0.92	-1.74
13. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	2.92	0.96	2.89	1.08	0.10
14. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	3.35	0.76	2.89	1.02	2.01*
15. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	3.17	0.88	3.28	0.83	-0.46

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ข) ผลจากการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529					
1. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง มีปัญหาน้อยกว่าการสอบระหว่างภาค 2-3 ครั้ง	3.04	0.87	2.89	0.90	0.63
2. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง ทำให้มีเวลาจัดสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัวให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่	2.98	0.89	2.78	0.73	0.86
3. การให้กลุ่มโรงเรียนกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน ทำให้การประเมินผลการเรียนของโรงเรียนในกลุ่มมีมาตรฐานเดียวกัน	3.21	0.80	2.61	1.24	2.31*
4. กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคและปลายภาคเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	2.77	0.73	2.33	0.84	1.90
5. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัยทำให้นักเรียนมีความประพฤติดีขึ้น	3.06	0.63	2.94	0.80	0.63
6. การกำหนดให้นักเรียนสอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาสอบแก้ตัวมากยิ่งขึ้น	2.77	0.83	2.39	0.92	1.62
7. การกำหนดให้มีการเรียนซ้ำทำให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนมากยิ่งขึ้น	2.96	0.97	3.06	0.87	-0.37

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. การกำหนดให้มีการแก้ "มส" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาโรงเรียนมากยิ่งขึ้น	2.81	0.89	2.89	0.68	-0.33
9. การกำหนดให้มีการแก้ "ร" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานมากยิ่งขึ้น	2.85	0.80	3.06	0.54	-0.99
10. การประเมินผลการเรียนตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้น	2.83	0.63	2.72	0.75	0.60

* $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 35 พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพเห็นด้วยกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องการกำหนดให้มีการสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้เพียง 1 ครั้ง และในระหว่างการเรียนการสอนจุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้ ครูโรงเรียนรัฐบาลมีความเห็นด้วยในระดับน้อย ส่วนครูโรงเรียนเอกชนเห็นด้วยกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในระดับมากเกือบทุกเรื่องเช่นเดียวกัน ยกเว้นเรื่องกลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคและปลายภาคเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ครูโรงเรียนเอกชนมีความเห็นด้วยในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง

1. การกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง
2. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย
3. การให้กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน ทำให้การประเมินผลการเรียนของโรงเรียนในกลุ่มมีมาตรฐานเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาภาษาไทยที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 40		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ก) <u>ลำระยองระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529</u>					
1. การกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.40	0.71	2.47	0.83	4.14*
2. การสอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	3.30	0.76	3.07	1.10	0.89
3. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวเฉพาะจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	3.38	0.59	3.20	0.86	0.86
4. เมื่อนักเรียนสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคแล้วไม่ผ่าน ให้ถือคะแนนครั้งที่ได้มากเป็นคะแนนเก็บ	3.20	0.94	3.20	0.86	0.00
5. การกำหนดให้มีการสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้เพียง 1 ครั้ง	2.58	1.11	2.67	1.23	-0.27
6. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียน	2.63	0.95	2.93	1.03	-1.05
7. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลปลายภาคเรียน	2.80	0.91	2.87	0.99	-0.24

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 40		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. ในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้	2.18	0.93	2.40	0.83	-0.82
9. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	3.03	0.83	3.13	0.83	-0.43
10. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	3.38	0.81	3.27	0.80	0.44
11. นักเรียนที่สอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่	3.03	0.80	2.20	0.86	3.34*
12. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	3.05	0.82	3.00	1.07	0.19
13. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	3.18	0.81	2.80	1.01	1.42
14. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	3.30	0.72	3.13	1.19	0.51
15. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	3.15	0.86	2.53	1.30	1.70

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 40		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ข) ผลจากการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529					
1. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง มีปัญหาน้อยกว่าการสอบระหว่างภาค 2-3 ครั้ง	3.15	0.95	3.00	0.85	0.54
2. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง ทำให้มีเวลาจัดสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัวให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่	3.20	0.82	3.00	0.85	0.80
3. การให้กลุ่มโรงเรียนกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน ทำให้การประเมินผลการเรียนของโรงเรียนในกลุ่มมีมาตรฐานเดียวกัน	3.00	0.91	0.33	0.82	-1.25
4. กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคและปลายภาคเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	2.53	0.91	3.00	0.76	-1.81
5. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัยทำให้นักเรียนมีความประพฤติดีขึ้น	2.68	0.83	3.13	0.92	-1.78
6. การกำหนดให้นักเรียนสอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาสอบแก้ตัวมากยิ่งขึ้น	2.73	1.01	3.13	0.52	-1.96
7. การกำหนดให้มีการเรียนซ้ำทำให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนมากยิ่งขึ้น	3.93	0.97	3.13	0.83	-0.73

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 40		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. การกำหนดให้มีการแก้ "มส" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาโรงเรียนมากยิ่งขึ้น	2.73	0.91	2.93	0.96	-0.75
9. การกำหนดให้มีการแก้ "ร" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานมากยิ่งขึ้น	2.90	0.90	3.13	0.83	-0.87
10. การประเมินผลการเรียนตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น	2.85	0.74	2.87	0.74	-0.07

* $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 36 ครูโรงเรียนรัฐบาลหมวดวิชาภาษาไทย มีความเห็นด้วยกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้ ครูโรงเรียนรัฐบาลเห็นด้วยในระดับน้อย ส่วนครูโรงเรียนเอกชนมีความเห็นด้วยในระดับมากเกือบทุกเรื่องเช่นเดียวกัน ยกเว้นเรื่องการกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ในระหว่างการเรียนการสอนจุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้ และเรื่องที่นักเรียนสอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่ ครูโรงเรียนเอกชนเห็นด้วยในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาภาษาไทยที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง

1. การกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง
2. นักเรียนที่สอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ก) <u>ลักษณะของระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529</u>					
1. การกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.06	0.93	2.67	1.09	1.47
2. การสอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	3.33	0.81	3.00	0.97	1.41
3. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวเฉพาะจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	3.46	0.71	3.28	1.07	0.66
4. เมื่อนักเรียนสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคแล้วไม่ผ่าน ให้ถือคะแนนครั้งที่ได้มากเป็นคะแนนเก็บ	3.10	0.97	3.17	0.71	-0.25
5. การกำหนดให้มีการสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้เพียง 1 ครั้ง	2.65	0.96	2.56	1.04	0.33
6. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียน	2.96	0.92	3.06	0.87	-0.39
7. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลปลายภาคเรียน	2.98	0.99	3.22	0.73	-0.96

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. ในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้	2.52	1.09	2.50	0.92	0.07
9. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	3.23	0.78	3.28	0.75	-0.23
10. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	3.27	0.84	3.50	0.62	-1.05
11. นักเรียนที่สอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่	3.04	1.01	2.78	1.11	0.92
12. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	3.10	0.97	3.00	1.09	0.38
13. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	3.17	1.02	3.17	0.99	0.00
14. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	3.60	0.64	3.11	0.83	2.55*
15. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	3.38	0.91	2.94	0.73	1.80

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ข) ผลจากการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529					
1. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง มีปัญหาน้อยกว่าการสอบระหว่างภาค 2-3 ครั้ง	3.15	1.07	3.00	1.14	0.48
2. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง ทำให้มีเวลาจัดสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัวให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่	3.13	0.94	3.33	0.69	-0.86
3. การให้กลุ่มโรงเรียนกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน ทำให้การประเมินผลการเรียนของโรงเรียนในกลุ่มมีมาตรฐานเดียวกัน	3.33	0.63	3.28	0.67	0.31
4. กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคและปลายภาคเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	2.90	0.83	3.06	0.64	-0.74
5. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัยทำให้นักเรียนมีความประพฤติดีขึ้น	3.17	0.75	3.22	0.73	-0.27
6. การกำหนดให้นักเรียนสอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาสอบแก้ตัวมากยิ่งขึ้น	2.83	1.06	3.00	0.77	-0.61
7. การกำหนดให้มีการเรียนซ้ำทำให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนมากยิ่งขึ้น	2.98	1.08	3.11	0.90	-0.46

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 48		โรงเรียนเอกชน N = 18		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. การกำหนดให้มีการแก้ "มส" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาโรงเรียนมากยิ่งขึ้น	2.98	0.96	3.00	0.91	-0.08
9. การกำหนดให้มีการแก้ "ร" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานมากยิ่งขึ้น	3.19	0.79	3.17	0.79	0.10
10. การประเมินผลการเรียนตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น	3.10	0.69	3.06	0.73	0.25

* $p < .05$

จากตารางที่ 37 พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาสังคมศึกษามีความเห็นด้วยกับระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ. 2529 ในระดับมากทุกเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนทั้งสองประเภทที่มีต่อระเบียบ พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย ส่วนเรื่องอื่น ๆ ที่เหลือครูโรงเรียนทั้งประเภทมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาพลานามัยที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ก) ลำระยองระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529					
1. การกำหนดให้มีการสอบระหว่างภาคเรียนอย่างเป็นทางการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.21	0.75	2.80	0.94	1.74
2. การสอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน	3.00	1.02	2.87	0.83	0.46
3. การให้นักเรียนสอบแก้ตัวเฉพาะจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน	3.28	0.85	3.27	0.59	0.04
4. เมื่อนักเรียนสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคแล้วไม่ผ่าน ให้ถือคะแนนครั้งที่ได้มากเป็นคะแนนเก็บ	2.79	1.02	2.87	0.74	-0.28
5. การกำหนดให้มีการสอบแก้ตัวหลังจากการประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้เพียง 1 ครั้ง	2.74	1.07	2.47	0.92	0.90
6. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียน	2.79	1.06	2.73	0.88	0.18
7. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลปลายภาคเรียน	2.72	1.04	2.80	0.86	-0.26

ตารางที่ 38 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. ในระหว่างการเรียนการสอน จุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้	2.26	1.05	2.33	0.90	-0.26
9. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย	3.36	0.79	2.80	0.78	2.40*
10. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" สอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง	2.90	0.91	2.93	0.70	-0.15
11. นักเรียนที่สอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่	2.72	1.07	2.13	0.99	1.88
12. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	3.06	1.01	1.94	0.88	0.45
13. การแก้ "มส" ในกรณีที่นักเรียนมีเวลาเรียนมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียนทั้งหมด	3.15	1.00	2.87	0.83	0.99
14. การแก้ "ร" เพราะเหตุสุดวิสัย	3.38	0.99	3.07	0.88	1.10
15. การแก้ "ร" เพราะไม่ใช่เหตุสุดวิสัย	3.04	1.22	2.80	0.86	0.77

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ข) ผลจากการปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529					
1. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง มีปัญหาน้อยกว่าการสอบระหว่างภาค 2-3 ครั้ง	3.15	0.95	2.53	0.92	2.19*
2. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง ทำให้มีเวลาจัดสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัวให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่	3.32	0.78	2.67	0.72	2.86*
3. การให้กลุ่มโรงเรียนกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน ทำให้การประเมินผลการเรียนของโรงเรียนในกลุ่มมีมาตรฐานเดียวกัน	3.36	0.79	3.13	0.52	1.04
4. กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินผลระหว่างภาคและปลายภาคเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	2.98	0.77	2.93	0.59	0.21
5. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัยทำให้นักเรียนมีความประพฤติดีขึ้น	3.00	0.83	2.87	0.64	0.57
6. การกำหนดให้นักเรียนสอบแก้ตัวได้เพียง 2 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาสอบแก้ตัวมากยิ่งขึ้น	2.64	0.94	2.73	0.80	-0.35
7. การกำหนดให้มีการเรียนซ้ำทำให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนมากยิ่งขึ้น	2.87	1.04	3.13	0.99	-0.86

ตารางที่ 38 (ต่อ)

ระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529	โรงเรียนรัฐบาล N = 47		โรงเรียนเอกชน N = 15		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. การกำหนดให้มีการแก้ "มส" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการมาโรงเรียนมากยิ่งขึ้น	2.83	0.89	3.07	0.80	-0.92
9. การกำหนดให้มีการแก้ "ร" แยกเป็นสองกรณี ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานมากยิ่งขึ้น	3.06	0.79	3.07	0.80	-0.01
10. การประเมินผลการเรียนตามระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น	2.94	0.76	2.87	0.83	0.30

* $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 38 พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนในหมวดวิชาพลานามัย มีความเห็นด้วยต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องในระหว่างการเรียนการสอนจุดประสงค์ที่ประเมินผลแล้วนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้สอนซ่อมเสริมจนนักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ แต่ไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคะแนนให้ ครูโรงเรียนทั้งประเภทมีความเห็นด้วยในระดับน้อย นอกจากนี้ครูโรงเรียนเอกชนมีความเห็นด้วยในระดับน้อย ในเรื่องนักเรียนที่สอบแก้ตัวสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนเรียนในรายวิชาใหม่

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทที่มีต่อระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ. 2529 พบว่าครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนเอกชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง

1. การประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย

2. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง มีปัญหาน้อยกว่าการสอบระหว่างภาค 2-3 ครั้ง

3. การสอบระหว่างภาคเรียนเพียง 1 ครั้ง ทำให้มีเวลาจัดสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัวให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 7 วิธีการบริหารระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529

ตารางที่ 39 ร้อยละของวิธีการบริหารระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของผู้บริหารในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

วิธีการบริหาร	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนเอกชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การแจกเอกสารระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 และคำอธิบายระเบียบ				
แจกให้ครูทุกคน	20	90.09	5	45.46
แจกให้เฉพาะครูหัวหน้าหมวดวิชา	1	4.55	3	27.27
แจกให้เฉพาะครูทะเบียนและวัดผล	1	4.55	0	0.00
ไม่ได้แจก	0	0.00	3	27.27
*2. การจัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูทุกคนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามระเบียบได้อย่างถูกต้อง				
ประชุมอบรมครั้งเดียวเมื่อเริ่มใช้ระเบียบ	7	31.82	4	36.36
ประชุมอบรมภาคเรียนละครั้ง	2	9.09	1	9.09
ประชุมอบรมปีการศึกษาละครั้ง	11	50.00	1	9.09
ประชุมอบรมเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น	5	22.73	0	0.00
ไม่ได้ประชุมอบรมเพียงแต่ชี้แจงในวาระการประชุมปกติ	2	9.09	6	54.55
*3. วิทยากรผู้ประชุมอบรม				
ศึกษานิเทศก์	11	50.00	4	36.36
ครูฝ่ายวิชาการประจำโรงเรียน	9	40.91	5	45.46
ครูทะเบียนและวัดผล	12	54.55	6	54.55

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 39 (ต่อ)

วิธีการบริหาร	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนเอกชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. การประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงรายละเอียดของระเบียบ				
จัดประชุม	19	86.36	6	54.55
ไม่ได้จัดประชุม	3	13.64	5	45.45
5. การประชุมชี้แจงให้นักเรียนทราบรายละเอียดของระเบียบ				
จัดประชุมภาคเรียนละครั้ง	1	4.55	1	9.09
จัดประชุมทุกปีการศึกษา	17	77.27	8	72.73
ให้ฝ่ายแนะแนวชี้แจง	4	18.18	1	9.09
ให้ครูประจำวิชาชี้แจง	0	0.00	1	9.09
*6. การตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติตามระเบียบ				
สอบถามจากนักเรียน	10	45.45	3	27.28
สอบถามจากหัวหน้าหมวดวิชา	16	27.27	4	36.37
สอบถามจากครูทะเบียนและวัดผล	14	63.64	5	45.46
ตรวจสอบจากสมุดประเมินผลรายวิชา	22	100.00	10	90.91
ตรวจจากแบบสอบที่ครูสร้างขึ้น	1	4.55	0	0.00
จากแบบประเมินการปฏิบัติงานของครูโดยนักเรียน	0	0.00	1	9.09
จากการสังเกต	0	0.00	1	9.09
7. การจัดทำเอกสารเก็บข้อมูลนักเรียนที่สอบตกในทุกรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา				
จัดทำทุกหมวดวิชา	13	59.09	5	45.46

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 39 (ต่อ)

วิธีการบริหาร	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนเอกชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดทำเป็นบางหมวดวิชา	6	27.27	3	27.27
ไม่ได้จัดทำ	3	13.64	3	27.27
8. การจัดนิเทศครูในหมวดวิชาต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบ				
นิเทศภาคเรียนละครั้ง	9	40.91	2	18.18
นิเทศเมื่อมีปัญหา	2	9.09	2	18.18
นิเทศปีการศึกษาละครั้ง	6	27.27	4	36.37
นิเทศติดตามตลอดปี	1	4.55	0	0.00
ไม่ได้จัด	4	18.18	3	27.27
*9. ผู้นิเทศครูในหมวดวิชาต่าง ๆ				
ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่	5	22.78	4	50.00
ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ	15	83.33	4	50.00
ครูฝ่ายวิชาการ	7	38.89	3	37.50
ครูทะเบียนและวัดผล	12	66.67	6	75.00
หัวหน้าหมวดวิชา	4	22.22	0	0.00
วิทยากรจากเขตการศึกษา	0	0.00	2	25.00
10. การจัดอบรมครูเกี่ยวกับหลักการวัดผลและประเมินผลการเรียน				
จัดทุกปีการศึกษา	11	50.00	3	27.28
จัด 2-3 ปีการศึกษาต่อ 1 ครั้ง	8	36.36	4	45.45
ไม่ได้จัด	3	13.64	3	27.27

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 (ต่อ)

วิธีการบริหาร	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนเอกชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
*11. วิทยากรที่มาให้ความรู้				
คึกษานิเทศก์	13	68.42	4	50.00
ครูฝ่ายวิชาการ	6	31.58	6	75.00
ครูทะเบียนและวัดผล	9	47.37	5	62.50
ผู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผล	2	10.53	0	0.00
12. การจัดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อสอบที่ครูสร้างขึ้นก่อนนำไปใช้				
จัดให้ตรวจสอบ	16	72.73	8	72.73
ไม่ได้จัด	6	27.27	3	27.27
13. จำนวนครั้งในการสอบระหว่างภาคเรียน				
1 ครั้ง	21	95.45	7	63.64
2 ครั้ง	1	4.55	3	27.27
3 ครั้ง	0	0.00	1	9.09
14. การจัดให้ครูสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ได้ผลการเรียน "0" ก่อนที่จะสอบแก้ตัว				
ให้ครูประจำวิชาจัดหาเวลาและสถานที่สอนเอง	14	63.64	6	54.55
ฝ่ายวิชาการจัดตารางสอนและห้องเรียนให้ครูทุกคน	8	36.36	5	45.45

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 39 (ต่อ)

วิธีการบริหาร	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนเอกชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
*15. วิธีการจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำในรายวิชาเดิม				
ให้เรียนในภาคฤดูร้อน	4	18.18	4	36.36
ให้เรียนรวมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนใหม่	9	40.91	2	18.18
ให้ครูประจำวิชาจัดหาเวลาสอนเป็นกรณีพิเศษ	15	68.18	8	72.73
ไม่เคยจัดให้นักเรียนเรียนซ้ำ	1	4.55	0	0.00

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 39 เมื่อพิจารณาจากร้อยละของวิธีการบริหารระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 ของผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน พบว่า

1. การแจกเอกสารระเบียบประเมินผลการเรียน พ.ศ.2529 และคำอธิบายระเบียบผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่แจกเอกสารระเบียบและคำอธิบายระเบียบให้แก่ครูทุกคน แต่ผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลใช้วิธีนี้มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 90.90 และร้อยละ 45.46 ตามลำดับ)

2. การประชุมอบรมเพื่อให้ครูทุกคนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามระเบียบได้ถูกต้อง ผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่จัดประชุมอบรมปีการศึกษาละครั้ง (ร้อยละ 50.00) แต่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดประชุมอบรมแต่ชี้แจงในวาระการประชุมปกติเท่านั้น (ร้อยละ 54.55)

3. ในการประชุมอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียนทั้งสองประเภท ให้ครูทะเบียนและประเมินผลเป็นวิทยากรให้ความรู้ (ร้อยละ 54.55 เท่ากัน)

4. การประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงรายละเอียดของระเบียบผู้บริหารส่วนใหญ่ในโรงเรียนทั้งสองประเภทจัดประชุม แต่ผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละของการประชุม

(ร้อยละ 86.36) สูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 54.55)

5. การประชุมชี้แจงให้นักเรียนทราบรายละเอียดของระเบียบ ผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จัดประชุมทุกปีการศึกษา (รัฐบาล ร้อยละ 77.27 เอกชน ร้อยละ 72.73)

6. การตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติตามระเบียบของครูผู้สอน ส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียนทั้งสองประเภทตรวจสอบจากสมุดประเมินผลรายวิชา (รัฐบาล ร้อยละ 100.00 เอกชน ร้อยละ 91.91)

7. การจัดทำเอกสารเก็บข้อมูลนักเรียนที่สอบตกในทุกรายวิชาในแต่ละหมวด ส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียนทั้งสองประเภทจัดทำทุกหมวดวิชา แต่ผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลร้อยละของการจัดทำ (ร้อยละ 59.09) สูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 45.46)

8. การจัดนิเทศครูในหมวดวิชาต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่จัดนิเทศภาคเรียนละครั้ง (ร้อยละ 40.91) แต่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จัดนิเทศปีการศึกษาละครั้ง (ร้อยละ 36.37)

9. ผู้นิเทศครูในหมวดวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเป็นผู้นิเทศ (ร้อยละ 83.33) ในโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ครูทะเบียนและวัดผลเป็นผู้นิเทศ (ร้อยละ 75.00)

10. การจัดอบรมครูเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน ผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่จัดอบรมทุกปีการศึกษา (ร้อยละ 50.00) สำหรับผู้บริหารโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จัดอบรม 2-3 ปีการศึกษาต่อครั้ง (ร้อยละ 45.45)

11. ในการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนแก่ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่ให้ศึกษานิเทศก์เป็นวิทยากร (ร้อยละ 68.42) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ให้ครูฝ่ายวิชาการเป็นวิทยากร (ร้อยละ 75.00)

12. การจัดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นก่อนนำไปใช้ ส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียนทั้งสองประเภทจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ (ร้อยละ 72.73) เท่ากัน)

13. จำนวนครั้งในการสอบระหว่างเรียน ผู้บริหารส่วนใหญ่ในโรงเรียนทั้งสองประเภทกำหนดให้มีการสอบ 1 ครั้ง (รัฐบาล ร้อยละ 95.45 เอกชน ร้อยละ 63.64)

14. การจัดให้ครูสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ได้ผลการเรียน "0" ส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียนทั้งสองประเภทให้ครูประจำวิชาจัดหาเวลาและสถานที่สอนเอง (รัฐบาลร้อยละ 63.64 เอกชน ร้อยละ 54.55)

15. วิธีการจัดให้นักเรียนที่สอบแก้ตัวไม่ผ่านเรียนซ้ำในรายวิชาเดิม ส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียนทั้งสองประเภทให้ครูประจำวิชาจัดหาเวลาสอนเป็นกรณีพิเศษ (รัฐบาล ร้อยละ 68.18 เอกชน ร้อยละ 72.73)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย